

ВОЛИНЬ

НОВА

volyn.com.ua | twitter.com/VolynNova | facebook.com/volyn.com.ua

Країні потрібне «чорне золото».

То чи добуватимуть засуджені вугілля на «Бужанській»?

Останніми днями в Нововолинську й навколишніх селах бурхливу негативну реакцію викликала інформація про ідею залучення до роботи на шахтах «Бужанська» та «Надія» сусідньої Львівщини ув'язнених. У зв'язку з великою кількістю мобілізованих працівників підземок до ЗСУ проблему гострої нестачі кваліфікованих гірничих кадрів нібито вирішуватимуть за рахунок засуджених однієї з колоній Львівщини. Наскільки чутки відповідають дійсності, що ж насправді відбувається на ДП «Волиньвугілля», яка ситуація з видобутком палива – в ексклюзивній розмові з виконувачем обов'язків генерального директора підприємства Миколою Шикером

Актуальна розмова – на с. 5

Знай наших!

Переможницю конкурсу Юлію Ковальчук привітала його директорка Яна Луцька.

Волинянка Юлія Ковальчук здобула титул... «Місіс Польща». Тепер її чекає Америка!

Підкорювати Європу героїня цієї публікації свого часу вирушила з глибинки – із села Широке Мар'янівської територіальної громади. А коли на конкурсі Mrs. International у Варшаві ведучий Кшиштоф Ібіш запитав королеву-українку про її мрію, вона не стрималася й розплакалася зі словами: «Я хочу, щоб закінчилася війна»

Розповідь про триумф нашої землячки читайте на с. 11

РЕКЛАМА

РЕАЛЬНА ІСТОРІЯ

Як мій сусід знову народився...

Мене звати Вікторія, мені 72.

З чоловіком все життя працювали, болячок накопичилося аж за надто, та щось робимо, як усі. Весь час у русі: город на 5 соток, допомагаємо дітям потроху.

Скаче тиск, аритмія, підвищений цукор, суглоби болять — але буває гірше. Ось, наприклад, наш сусід: старший всього на 3 роки, а майже не ходить, без допомоги ніяк. Якось приготувала йому їжу, заходжу до нього, а він ходить по хаті: «На риболовлю, — каже, — збираюся». Ну, думаю, може вже з головою щось сталося, не надала цьому значення. А через тиждень все село вийшло дивитися, як він іде по дорозі. А вже з півроку, як з дому ні ногою! Тут уже я не витримала і пішла його розпитувати: як? Він вийняв із кишені вирізану замітку. Замітка про академіка Болотова і його «Бальзам Болотова». Я, дивлячись на сусіда, одразу ж зателефонувала і собі замовила.

Бальзам надійшов поштою досить швидко. Через 3 дні прийому помітили легкість у животі, навіть коли з'їдали зайвого. Випорожнення нормалізувалися, стала краще спати. Але яким було моє здивування, коли через 2 місяці вживання я раптом зрозуміла, що вже давно не вимірювала тиск, бо не турбує! У нас уже все село п'є Бальзам, і всі ходять задоволені, ніби друге життя почалося!

НЕ Є ЛІКАРСЬКИМ ЗАСОВОМ

Замовляйте телефонами або запитуйте в аптеках міста 050 271 28 88 • 067 794 25 27

*вартість дзвінків згідно з тарифами оператора, поштові витрати сплачує отримувач

360 грн 250 мл

540 грн 500 мл

Ті, що тримають небо

15 років тому тут була руїна, а сьогодні це місце називають раєм...

Священнослужитель-сподвижник Ян Бурас облаштував у селі Замлиння на Любомльщині, що за 7 кілометрів від кордону з Республікою Польща, Центр інтеграції для людей із різних країн і релігійних конфесій

Фото Алли ЛІСОВОЇ.

Ян Бурас: «А планів у мене ще багато... Бо як же без них?».

Алла ЛІСОВА

«ЖИВ БЕЗ БУДЬ-ЯКИХ ЗРУЧНОСТЕЙ, АЛЕ МАВ ВЕЛИКУ МРІЮ»

Після дещо похмурих картин дощового села і дороги у вибоїнах перед нами постає облагороджена територія. Тротуаром назустріч прямує керівник інтеграційного центру зі своїм надійним чотирилапим другом – красивим собакою Лордом.

15 літ тому на місці нинішнього центру була повна руїна. Головне приміщення, де раніше розташовувалася казарма для прикордонників, стояло без даху й перекриття. У трохи кращому стані застали офісну будівлю. Ця колишня застава, передана згодом під одне з відділень протитуберкульозного диспансеру, врешті перейшла на баланс релігійної місії «Карітас-Спес» Луцької дієцезії Римсько-католицької церкви.

Спочатку був задум облаштувати там Дім самотніх матерів під опікою сестер-монахинь зі Згромадження служебниць Пресвятого Серця Ісусового. Своїми планами вони поділилися із ксьондзом Яном Бурасом як канцлером дієцезії. Однак невдовзі, поразившись великими витратами на реконструкцію, від ідеї відмовилися.

– Тоді я почав міркувати, як діяти далі, – розповів отець Ян. – Спочатку було не просто. Доводилося жити без будь-яких побутових зручностей.

Закінчення репортажу – на с. 6

Пульс тижня**Визволили 4 людей із палаючої квартири на 9-му поверсі**

Пожежа сталася 6 травня у Луцьку на вулиці Кравчука

Леонід ОЛІЙНИК

Вогонь розгорівся в кухні приватної оселі на 9-му поверсі. Рятувальники, які прибули на місце біди, з'ясували, що допомоги потребують четверо людей: троє дорослих чоловіків і підліток.

Одного з мешканців співробітники ДСНС евакуювали за допомогою автодрабини з вікна, ще трьох людей визволили з охопленої полум'ям квартири та доправили на вулицю сходами.

Медики забрали у лікарню одного з дорослих з опіками ніг і тазу, решта від госпіталізації відмовилися. ■

Президент присвоїв волинській бригаді почесну відзнаку

«Держава стоїть міцно, бо ви воюєте гідно»

Микола ДЕНИСЮК

6 травня, у День піхоти, Володимир Зеленський присвоїв почесну відзнаку Президента «За мужність та відвагу» 14-й окремій механізованій бригаді імені князя Романа Великого і вручив державні нагороди воїнам Князівської бригади, дислокованої у Володимирі.

Урочиста церемонія нагородження відбулася в Маріїнському палаці в Києві. Глава держави привітав воїнів-піхотинців зі святом та вручив стрічку почесної відзнаки «За мужність та відвагу» командирові 14-ї бригади полковнику Олександрю Охріменку, а також ордени Богдана Хмельницького III ступеня, «За мужність» II та III ступенів, Данила Галицького, медалі «За військову службу Україні» і «Захиснику Вітчизни» – воїнам цього військового формування.

«Наша героїчна піхота є основою захисту на полі бою, а отже, саме ви є джерелом міцності для всієї нашої України. Держава стоїть міцно, бо ви воюєте гідно – разом із усіма українськими силами оборони та безпеки! Я дякую вам за це!» – наголосив глава держави, вітаючи воїнів-піхотинців. ■

Підірвав гранату на дитячому майданчику

Працівники ДБР завершили досудове розслідування щодо військового однієї з частин Київщини, який на момент вчинення злочину перебував на лікарняному у рідному місті – Рівному

Оксана СКРИПАЛЬ

4 листопада 2022 року близько 21-ї години чоловік у дворі одного з будинків на вулиці Романа Шухевича в Рівному почав хизуватися перед людьми бойовою гранатою. Щонайменше двічі висмикував чеку, погрожуючи підірвати її.

Як з'ясувало слідство, він був у стані алкогольного сп'яніння. Люди, які відпочивали неподалік на дитячому майданчику, викликали поліцію. Після приїзду правоохоронців військовий умисно кинув гранату в бік натовпу.

Боеприпас здетонував, у результаті чого постраждало троє осіб: 5-річна дитина і 28-літній цивільний чоловік та інспектор Управління патрульної поліції в Рівненській області. Усі вони отримали осколкові ураження.

Правоохоронці затримали військового та повідомили про підозру. Суд обрав йому запобіжний захід у вигляді тримання під вартою.

Чоловікові може загрозувати до 7 років позбавлення волі. ■

Особливий випадок**Волинянин, який помер від інсульту, врятував життя дружини військового та ще трьох людей**

Першу в Україні успішну трансплантацію комплексу «підшлункова залоза – нирка» виконали у Львові

Василь КІТ

Органи отримала дружина захисника України. Разом із тим лікарі одночасно виконали ще три складні трансплантації: легень, серця та печінки. Це вперше в історії України таку кількість органів пересадили в одній лікарні. Врятовано чотири життя.

Операції зробили спеціалісти Лікарні Святого Пантелеймона Першого медоб'єднання Львова. Як повідомили в медзакладі, трансплантувати підшлункову, що вважається одним з найскладніших у світі хірургічних втручань, їм допомогли хірурги київ-

«Впродовж 6 годин Олені пересаджували підшлункову залозу. Ще понад 2 – нирку. Органи запрацювали просто на операційному столі.»

ської клініки «Феофанія».

Жінка, що отримала нирку та підшлункову залозу, – 33-літня Олена Ткачук. Вона – медсестра з Рівненщини. З п'яти років хворіла на цукровий діабет. Підшлункова не виробляла інсуліну. Після того, як Олена народила дитину, відмовили ще й нирки. В операційній жінка провела майже 9 годин. Впродовж 6 годин їй пересаджували підшлункову залозу. Ще понад 2 – нирку. Органи запрацювали просто на операційному столі.

Чоловік Олени – військовий, він захищає Україну. Його відпустка збіг-

Олена тішиться, що нарешті може жити без уколів інсуліну та процедур гемодіалізу.

лася в часі з хірургічним втручанням. До дружини у лікарню він примчав просто з фронту. Нині лікарі задоволені перебігом післяопераційного періоду у Олені. Вона уже впевнено ходить, сама їсть, пробує навіть робити розминку. Жінка тішиться, що нарешті може жити без уколів інсуліну та процедур гемодіалізу. Мріє більше часу проводити з чоловіком та 11-річною донечкою, а ще – вийти на роботу, яку колись змушена була покинути через хворобу. Виписали її на 11-й день після втручання – у її 33-й день народження.

Шанс на друге життя Олена та ще троє українців отримали завдяки важкому рішенню родини чоловіка, який помер через інсульт. Йому було 42 роки. Медики Нововолинської лі-

карні констатували смерть мозку. Родина погодилася на донорство.

Легені пересадили чоловікові з Донеччини. Діагноз – кістозна гіпоплазія обох легень. Три роки він жив на кисневій підтримці.

Печінку трансплантували 43-літньому жителю Закарпаття. Його власний орган вбив цироз. Останні місяці чоловік балансував між життям та смертю. Він пережив сім внутрішніх кровотеч, коли, за статистикою, вже після третьої людина не виживає.

Серце пересадили 48-літньому львів'янину. На свій рятівний орган чоловік чекав рік. У нього – кардіоміопатія. Серце не перекачувало належним чином кров і могло зупинитися щомиті. ■

Резонанс**Подружжя лікарів серед міста надало допомогу юнакові**

Хлопець серйозно травмував ногу під час прогулянки

Антон КАРАСЬ

Неповнолітній лучанин ненароком перерізав склом сухожилля на носі, гуляючи з друзями біля дитячої залізниці, що на вулиці Шопена.

Як пише видання «Район. Луцьк», першу медичну допомогу йому надало подружжя лікарів, яке випадково опинилося поруч.

«Хлопці спустилися до рейок дитячої залізниці. Син не помітив скло, яке стояло сторчма, і порізав ногу... Друзі допомогли піднятися по сходах, почали шукати дорослих, зупи-

нили машину. У водія діти попросили бинти, щоб перемотати ногу», – розповіла мама юнака Вікторія.

Чоловік не розгубився, покликав ще перехожих на допомогу. На його прохання відгукнулося подружжя лікарів.

Коли на місце події приїхала мама хлопця, небайдужі люди вже наклали джгут на його ногу.

Вікторія розповідає, її син професійно займається танцями. Але зараз лікарі не можуть дати гарантій, що він повернеться до занять після такої серйозної травми.

Медики кажуть, що вчасно надана допомога врятувала хлопчини життя. Адже він втратив багато крові, в нього й досі низький рівень гемоглобіну. ■

Обережно: шахраї!**Виманив у волинян майже 2 мільйони гривень**

Шахрай, якого раніше судили за вбивство, обкрадав людей на величезні суми

Олена КУЧМА

35-річний уродженець Полтавщини разом із невстановленими наразі співниками організував схему, щоб обкратити пенсіонерів. Телефонуючи до них, зловмисник називався лікарем і повідомляв, що хтось із рідних абонента

потрапив у ДТП та потребує термінової операції.

Упродовж жовтня 2022 року жертвами ошуканця стали троє жителів Луцька, двоє з них добровільно віддали йому 3500 та 2400 доларів. Ще в одній жінки зловмисник відібрав 50 000 доларів.

Чоловік уже неодноразово відбував термін за крадіжками в особливо великих розмірах і навіть убивство. Цього разу суд призначив йому 11 років позбавлення волі із конфіскацією майна. ■

У Луцьку в господарській будівлі на вулиці Гнідавській згорів чоловік. Тіло на місці пожежі 7 травня виявили рятувальники, які приборкували полум'я. Ймовірна причина лиха – необережне поводження з вогнем.

Президент України підписав указ, згідно з яким 9 травня наша держава тепер відзначатиме День Європи.

Уряд Південно-Африканської Республіки (ПАР) наполягає, щоб підозрюваний у воєнних злочинах президент рф не приїжджав на конференцію БРИКС у серпні з огляду на виданий ордер Міжнародного кримінального суду. Як передає місцеве видання The Citizen, путін не зможе «приїхати сюди і не бути заарештованим».

США пропонували Туреччині надати Україні системи протиракетної оборони С-400, придбані в росії, але Анкара відмовилася від цієї ідеї. Про це заявив міністр закордонних справ Туреччини Мевлют Чавушоглу.

Ексклюзив

Фото Олега КРИШТОФА.

Фото Лесі ВЛАШИНЕЦЬ.

Олександр Згоранець і Віктор Годик (справа) переконували данських колег інвестувати у наш регіон.

Із перекладом під час інтерв'ю і телемосту з данським мером допомогли данські невістки, менторки комуни Відовре з України Анна Компанієць і Віта Буренко.

Під час телемосту в газеті «Волинь» мер Горохова домовився про співпрацю з нащадком древніх вікінгів

Цими днями під час відеоконференції зустрілися мер Відовре, одного з найбільших міст Королівства Данія, Андерс Вольф Андерсен, голова Горохівської міської ради Віктор Годик і головний редактор газети «Волинь» Олександр Згоранець. Їхня перша розмова була і діловою, і ширкою, бо відстань у понад 1500 кілометрів між кабінетом заморського мера й редакційною світлицею у Луцьку була непомітною, а бесіда про майбутнє партнерство громад замість запланованої години тривала значно довше. Андерс Вольф Андерсен висловив співчуття Україні й усім українцям, чий рідні загинули на війні з росією

Леся ВЛАШИНЕЦЬ

на закупівлю речей побуту з бюджету комуни Відовре було скеровано 12 млн данських крон. А для того, щоб переселенцям було легше адаптуватися, пан Андерс (як ніхто інший із тутешніх мерів) запросив на роботу трьох українок. Свого часу Віта Буренко, Анна Компанієць і Тетяна Йенсен стали данськими невістками, знають данську мову й допомагають землякам вирішувати повсякденні питання у школах, лікарнях, дитсадках, банківських установах тощо.

ВИПАДКОВОСТЕЙ НА СВІТІ НЕ БУВАЄ

Під час телемосту Віктор Годик і Олександр Згоранець розповідали данському посадовцю про нашу Волинь і Горохівщину, а він презентував очолювану ним комуни (адміністративно-державна одиниця в Данії). Звісно, невеликий Горохів з його територіальною громадою і друге за величиною передмістя Копенгагена, одне з найпотужніших індустріальних європейських міст, Відовре, з його муніципалітетом різняться між собою площею, кількістю населення, природними ландшафтами, занятістю... Однак Віктор Годик більш усерйоз, ніж жартома, каже: така зустріч мала відбутися. Недарма ж він, навчаючись у Національній академії державного управління при Президенті України, у своїй дипломній роботі аналізував досвід формування данського місцевого самоврядування. Цікавиться ним і досі, тож пан Андерс запевнив про свою готовність дати відповіді колежі на всі його запитання. До слова, у селі Звиняче на Горохівщині уже багато років поспіль працює данське ТОВ «Пода-Волинь», очолюване Поллом Далгардом.

Лідери висловили зацікавленість співпрацювати в галузях освіти, культури, спорту. Вони ділилися планами. Данський мер найближчим часом хоче збудувати на території комуни метро. Горохівський же із почуттям гумору зізнався: про метро ще не думав, а ось за реконструкцію міського стадіону «Колос» візьметься відразу після закінчення війни. Зіграти на ньому матч із данцями горохівчанам теж буде не слабо!

І ПРО ПІСНЮ «ВОЛИНЬ МОЯ» ТЕЖ ПОГОВОРИЛИ

Загалом обговорили різні сфери горохівсько-відоврської спів-

праці, наприклад з вирощування і збуту полуниці. Угода передбачатиме інші інвестиції. У ній багато йтиметься про взаємні візити до обох країн дітей та молоді, спортивних команд і творчих колективів.

Пан Андерс відзначив: в українцях йому подобається цілеспрямованість. Від себе додам: спершу думала, що в цього посадовця є родичі в Україні, настільки уважно він приглядається до долі кожної сім'ї, а у вихідні подружжя Андерсенів знаходить час, щоб разом із волонтеркою Майкен Ларсон і українським товариством робити окопні свічки. При цьому він, політик, активний партійний діяч, каже відверто: щоб Україна вступила до ЄС та НАТО, їй найперше потрібно подолати корупцію. А ще ми розмовляли й про те, чи зможуть колись Україна й росія стати друзями. «Рани можуть почати гоїтися років через 200...» – міркує мер, проте не заперечує мого категоричного «Ніколи!».

«Пан Андерс відзначив: в українцях йому подобається цілеспрямованість.»

– Чи читають у Королівстві батьки діточкам казки Ганса Крістіана Андерсена? – запитав Олександр Згоранець.

– Звісно! – радів невимушеному спілкуванню однофамільцев знаменитого казкаря. І продовжив: – Ваша Україна, як це сталося в казці про гідке каченя, теж стане красунею-лебідкою.

Належне віддав вагомості друкованої преси. Мовляв, без неї ніяк, як без дзеркал. У Данії її читають, чекають, цінують і підтримують.

Лідери домовилися, що чергова онлайн-зустріч відбудеться невдовзі, коли фахівці різних галузей обох країн підготують свої конкретні пропозиції щодо співпраці. На телемості запросять освітян, працівників культури, спортсменів... А незабутнім дарунком про перше знайомство з волинянами данський мер Андерс Андерсен матиме диск із піснями Степана Кривенького «Волинь моя»! ■

Глава Чечні рамзан кадиров підтримав власника пвк «вагнер» євгена пригожина в конфлікті з міноборони через бажання відновити свій вплив у кремлі. Такого висновку дійшли аналітики американського Інституту вивчення війни (ISW): пригожин і кадиров мають намір створити умови для того, щоб звинуватити міністерство оборони рф у невдачах в районі Бахмута.

Військово-промисловий комплекс росії може виробляти приблизно 40 ракет різних типів за місяць. На сьогодні в країні-агресорки залишається близько 15% ракет від тої кількості, яка була на початку повномасштабного вторгнення.

У боях за Бахмут загинув режисер, автор п'єс, керівник Харківського дитячого театру «Казка» Дмитро Кравець. У нього залишилися дружина та двоє неповнолітніх синів.

ПоглядОлег КРИШТОФ,
редактор відділу інтернет-новин
газети «Волинь»

«Нічого, що у вас воїн на фронті, — не збіднієте!»

Приблизно таку відповідь нещодавно отримала моя знайома від свого керівника, який активно намагався зібрати кошти чи то на ЗСУ, чи то на піар-кампанію очільника громади...

Називати прізвищ учасників діалогу не буду, бо боюся, що таким чином позбавлю роботи хорошу людину. Втім, хочу, щоб читачі знали, як деякі міські та сільські голови займаються «волонтерством». Нині, фінансуючи чимало закладів соціальної сфери із місцевих бюджетів, очільники громад отримали суттєві важелі впливу на працівників, а особливо – на керівників цих установ. І у той час, коли лідери політичних сил, чий інтереси обслуговують ці посадовці, ховаються в бункерах або ж давно втекли з країни, їхні посіпаки активно імітують корисну для держави роботу. У результаті, зібравши з працівників, приміром, зарплату за один день, вони перед об'єктивами камери передають на фронт придбаний автомобіль чи квадрокоптер. У цій ситуації можна подумати: «Хоча б так», – але не можна забувати, що ці люди й далі відтискають найпривабливіші земельні ділянки на території громад для своїх босів, фінансують за кошти бюджету власні ж підприємства і списують на війну все, що в місті чи селі відбувається не так.

Наприклад, нещодавно виявилось, що Луцька міська рада та декілька комунальних установ, які фінансуються з бюджету громади, вже після 24 лютого 2022-го замовили у підконтрольних Ігорю Палиці і представникам партії «За майбутнє» телеканалу «Аверс» і сайту «Волинські новини» послуг на більш як 2 мільйони гривень. Про це повідомляє видання «Інсайдер Медіа». Тобто і своїм дати заробити, й проіларилися на славу за кошти платників податків.

А трохи раніше ми писали про те, що люди пана Палиці за копійки отримали ділянку в обласному центрі. Обласна рада здала в оренду на 49 років 0,95 га землі в мальовничому куточку міста лише за 1657 гривень на рік. До речі, за такі рішення голосують не тільки представники політсили «За майбутнє», а й «Свободи» та «Батьківщини» – і це дає змогу створювати ілюзію законності цих ухвал.

Нині мені цікаво, чи будуть, як і в путінській росії, залежні або куплені педагоги чи медики «малювати» результати виборів для чинних місцевих депутатів та очільників громад... ■

У боях за Україну полягли мужні сини Волині

Юрій МОХНІВ – боєць із села Рованці Луцького району;
Андрій КІС – боєць із села Озерце, що на Ківерцівщині;
Віталій КОЗАЧУК – боєць із села Запілля, що на Любомльщині;
Олександр СЕРГІЙЧУК – боєць родом із села Козлиничі, що на Маневиччині, (жив у Вараші Рівненської області);
Леонід МАРЦЕНЮК – боєць із селища Голоби Ковельського району;
Сергій КОЗУЛЯ – боєць із міста Ковеля;
Іван САМУСІК – боєць із села Заболоття, що на Любомльщині;
Петро ЛИТВИНЮК – боєць із села Волошки Ковельського району;
Микола ПАЩУК – боєць із міста Ківерці;
Євген ПОРЕМЧУК – боєць із села Деревок, що на Любешівщині;
Ігор ШЕВЧУК – боєць із міста Луцька;
Анатолій ШВОРАК – боєць із села Бузаки Камінь-Каширського району;
Анатолій СМІТЮХ – боєць із міста Камінь-Каширського;
В'ячеслав ХИЛЮК – боєць із села Прилісне, що на Маневиччині;
Володимир БАНЗЕРУК – боєць із села Бузаки Камінь-Каширського району;
Володимир ПЕТРУК – боєць із села Галинівка Володимирського району;
Станіслав СОЛОВЕЙ – боєць із міста Камінь-Каширського;
Сергій ЯКИМЕЦЬ – боєць із села Судче, що на Любешівщині;
Олександр БЕБКО – боєць із міста Луцька;
Анатолій ХАРИТОНОВ – боєць із міста Луцька;
Сергій КАШУБА – боєць із міста Ковеля.

■ Прямая мова**«Ми за російський газ розраховувались комплексами С-300 і ракетами...»**

Найяскравіші за тиждень думки і цитати

Володимир ЗЕЛЕНСЬКИЙ, Президент України, перебуваючи з візитом у Нідерландах, виступив у Міжнародному кримінальному суді в Гаазі, який видав ордер на арешт путіна:

«Безумовно, ми всі хочемо бачити тут іншого володимиром. Ми хочемо бачити його в Гаазі. Того, хто заслуговує бути тут за злочинні дії. І це має бути здійснено тут – у столиці міжнародного права. Я впевнений, що це станеться, коли ми переможемо. А ми переможемо».

Володимир В'ЯТРОВИЧ, народний депутат від «Європейської Солідарності», про рішення українського парламенту, який визнав ідеологію рашизму тоталітарною та людиноневисницькою:

«У заяві Верховної Ради йдеться про те, що рашизм ґрунтується на традиціях російського шовінізму й імперіалізму, практиках комуністичного режиму СРСР та націонал-соціалізму (гітлерівської Німеччини. – Ред.). Це дуже важливо для розуміння природи зла, з яким зіткнулася Україна і весь цивілізований світ. Тому що нинішня війна – не просто «війна путіна», ідеологією рашизму глибоко просякнуте все російське суспільство... Засуджуючи рашизм, ми закликаємо світову спільноту об'єднати зусилля для подолання загроз, які він несе для миру й безпеки усього людства».

Сергій ЛЯМЕЦЬ, журналіст, блогер, вважає, що в інформпросторі створюється істерія, «вимагаючи» українського наступу:

«Дивно недооцінювати росіян. Вони, може, і не генії стратегії. Але дуже підступні, жорстокі та небезпечні. Вже зараз навіть мені зрозуміло, що вони готувалися до контрнаступу України навіть більше, ніж власне Україна. Готували авіацію, яку ми ще не бачили у справі. Готували зброю, задля якої закуповували чіпи через Казахстан та інші країни. Готували резерви, які навмисно не пустили у бій. Тобто, вони побиті, але далеко не безпорадні. Тож вірю, що український Генштаб усе це знає, в тому числі завдяки нашим партнерам. І якщо треба чекати та бути обережними – треба чекати та бути обережними».

Олексій ДАНИЛОВ, секретар РНБО України, про те, чому має зникнути росія:

«Там, де доля України перетинається з росією, – це завжди історія мільйонів жертв, убивств і страждань. Усе, чого торкається росія, перетворюється на смерть, гниль і бруд. Мільйони ненароджених українських дітей, ненаписаних книг, непрочитаних віршів. Поламані долі, вкрадене минуле і спроба вкрати наше майбутнє!»

Дмитро КУЛЕБА, міністр закордонних справ, нагородив спеціальною подякою 13-річну Софію Самолук, яка відмовилась виступати на фестивалі в італійському Сан-Ремо через присутність представника з росії:

«Софія Самолук вразила весь світ своєю промовою. Не заспівавши жодного слова, але сказавши важливі слова, вона здобула перемогу для України в Сан-Ремо. Я вдячний їй за цей вчинок і не хочу, щоб через організаторів фестивалю вона залишилася без заслуженої відзнаки. Тому відзначаю її спеціальною Подякою міністра закордонних справ України за перемогу духу в культурній дипломатії».

Петро ЧЕРНИК, військовий експерт, вважає, що навіть економічні проблеми не поміняють імперської свідомості росіян:

«Я не поділяю філософії, що, мовляв, якщо в них обвалиться економіка, то, може, щось зміниться: 100 г горілки і 100 г картоплі можуть дуже довго тримати тиранічний режим, і путін також це прекрасно усвідомлює. Філософія обложеної фортеці і абсолютної автаркії (відособлення від решти світу. – Ред.) також не несе для них нічого нового».

Олексій РЕЗНИКОВ, міністр оборони, про велику помилку України:

«Ми свого часу зробили шалену помилку як держава. Ми за російський газ розраховувались комплексами С-300, ракетами тощо. Повіддавали купу дивізіонів... Тепер ці ракети летять проти нас».

Мая САНДУ, президентка Молдови, про те, чому завдячує Україні:

«Я не вірю, що вони (росіяни. – Ред.) зупинилися б на кордоні. Сьогодні ми в безпеці лише завдяки Україні. Вони хочуть повернути старі часи. А ми цього не хочемо».

■ Політика**«Ніяких виборів під час війни»**

Це неможливо, поки у нас є такий потужний зовнішній ворог

Ольга СОКОЛОВА

Про це заявила народна депутатка від «Європейської Солідарності» Вікторія Сюмар. Так вона прокоментувала думки деяких експертів, які говорять про ознаки старту передвиборчої гонки.

«Європейська Солідарність» не бачить можливості проведення виборів до закінчення війни і воєнного стану, – каже Сюмар. – Вибори – це ж змагальний процес, а змагатися ми не будемо й не можемо в той час, коли в нас є такий потужний зовнішній ворог. Ніхто зараз ніякі виборчі кампанії не починає, і до виборів, власне, країна не готова».

При цьому Вікторія Сюмар наголошує, що не треба плутати передвиборчу кампанію і прагнення українців вільно висловлювати свої думки та позицію, нерідко критичну щодо влади. «Невже когось дивує, що українці, які пам'ятають ті питання, які пролунали від Зеленського на стадіоні під час передвиборчих дебатів (цими днями якраз була їхня четверта річниця. – Ред.), точно ставитимуть йому ж? – запитує політикиня. – Це така особливість нашого народу і традиції ще Запорізької Січі – обра-

Фото із сайту ukr.net.

«Я би точно не хотіла сьогодні бути на місці Зеленського, бо це – важка роль, і можу тільки побажати йому удачі», – зазначила Вікторія Сюмар.

«Європейська Солідарність» не бачить можливості проведення виборів до закінчення війни і воєнного стану.

таких реальних питань буде луна-ти».

Водночас Вікторія Сюмар вважає, що «якщо зараз треба підтримати позицію Президента, яка працює на український інтерес, цьому не може бути опозиції». «Зеленський уже увійшов в історію, як і ті люди, які, на жаль, творять її своїми життями. Але ця історія не завершена, її дуже хочеться закінчити Перемогою. Проте це пов'язано з величезними викликами, аби ми не стали нацією «переможених переможців»... Я би точно не хотіла сьогодні бути на місці Зеленського, бо це – важка роль, і можу тільки побажати йому удачі», – зазначила вона. ■

ти гетьмана, аби потім вимазати його багнюкою. І я вам гарантую: ці питання до влади лунають без якогось нашого політичного втручання. Той самий стадіон став прощом у тому сенсі, що дуже легко розмахувати популістськими речами й дуже важко мати справу з реальністю. І чим далі – тим більше

■ Актуально**Крутим артилеристам – круті подарунки: що Фонд Порошенка та волонтери передали легендарній бригаді під Бахмут**

Фото із сайту eurosolidarity.org.

43-тя окрема артилерійська бригада імені гетьмана Тараса Трясила – героїчне військове формування, арта якого зараз прикриває нашу піхоту на Донецькому та Луганському напрямках

Ольга СОКОЛОВА

На початку повномасштабного вторгнення бригада першою взяла на себе захист підступів до Києва. Її батареї були розгорнуті на Троєщині і в Святошині, громили русню під Гостомелем і в Бучі на вулиці Вокзальній.

Як розповіли командири бригади через рік після вторгнення, загалом під час боїв на Київщині вдалося знищити не менше 2500 одиниць ворожої техніки, у тому числі й завдяки допомозі місцевих мешканців. У підрозділі до початку вторгнення не було власної аеророзвідки, координатами допомагали цивільні – оператори «весільних» мавіків. Але без потужних власних «очей» артилерії воювати вкрай важко.

Тож коли народна депутатка з «Євросолідарності» Вікторія Сюмар оголосила збір коштів на БПЛА Poseidon – відгукнулося понад півтори тисячі людей, і не лише з Київщини. Доклалися до збору через проект «Очі арти» і телеканали «Прямий» та «5 канал». Решту суми закрив Фонд Порошенка.

«Тепер буде простіше: приїхав, запустив «пташку» в небо, побачив ціль, влупив вогняним дощем по окупантах», – каже п'ятий Президент про «начинку» всередині спеціально обладнаного кунга.

У комплекті три «пташки», кожна з яких коштує 100 тисяч євро.

Поки тривав збір, бійці бригади проходили й навчальному центрі 6-тижневому навчання, як керувати цими потужними безпілотниками.

З подарунками саме встигли до свята – дня народження бригади, яке відзначають на початку травня. Окрім комплексу БПЛА Poseidon, команда Порошенка привезла артилеристам 5 вантажівок DAF, 5 мобільних лазне-пральних комплексів і пересувну автомастерню.

«Традиційно до «пташок» ми передаємо комплекс керування дронами. Тут є все необхідне обладнання: генератор, старлінк, джерело безперебійного живлен-

ня і, головне, робочі місця – для оператора, пілота, коригувальника вогню та командира. Воїни дуже зраділи, бо це значно спростило їхню роботу. Приїхав, запустив «пташку» в небо, побачив ціль, влупив вогняним дощем по окупантах», – показує п'ятий Президент «начинку» всередині спеціально обладнаного кунга.

«Армія готується до наступу, і їй дуже потрібні «очі», які далеко бачитимуть і робитимуть пекло для окупанта. Не маю жодних сумнівів, що наші артилеристи знайдуть не одну ворожу базу боєприпасів, резерв техніки та казарми. І буде БУМ», – переконаний Петро Порошенко. ■

Окупанти мають по всій лінії фронту близько 1800 танків і 4300 бронемашин, майже 3 тисячі ствольної артилерії та 870 РСЗВ. Якщо цю кількість розділити на 1300 км фронту, то виходить орієнтовно 1 танк, 3 бронемашини та 3 артсистеми на 1 км фронту.

МЗС Польщі засудило слова колишнього дитячого омбудсмена рф астахова, який на одному з російських ток-шоу запитав, чому посол РП в росії «ще не плаває в Москві-ріці». Раніше астахов під час ефіру на польському державному телеканалі висловив думку, що вбивство послів «може бути в рамках міжнародного права».

В Україні 480 дітей загинули, 964 неповнолітніх постраждали, отримавши поранення різного ступеня важкості. Такі дані на ранок 8 травня наводить Офіс Генерального прокурора.

Фото із архіву ДП «Волиньвугілля».

Микола Шикер: «Сьогодні важливо, щоб шахта працювала».

То чи добуватимуть засуджені вугілля на «Бужанській»?

«Після того, як тривалий час наші оголошення «висіли» на різних сайтах і це не дало результату, почали міркувати, як бути далі. Тоді й з'явилася думка: «Чому б не залучити до роботи засуджених, які відбувають покарання за неважкі злочини, які невдовзі мають вийти на волю?»»

щодня порушуються на селекторній нараді. До слова, закон про бронювання за час війни змінювався вже тричі. В останньому варіанті – всі, хто працює на підприємстві, якому доведено мобілізаційне завдання, бронюються. Це ми й зробили: з 270 підземних – 100 заброньовані, решта – на черзі. Але серед них є такі особи, які мають звільнення від служби в армії в силу інших причин. Тому до кожної людини підходимо індивідуально.

– **Скільки на сьогодні працівників ДП «Волиньвугілля» мобілізовано в ЗСУ?**

– 79 чоловік, 67 з яких поповнили лави захисників ще до 1 серпня минулого року. За останній час туди вибуло всього 12 чоловік, троє з яких – добровольці. Загалом зараз вкрай потрібні на шахту спеціалісти в такій кількості: 230 ГРОВів, 70 прохідників, 58 слюсарів підземних, 40 підземних гірників, 30 майстрів-вибухівників. Якби у нас були ці люди, ми могли б довести видобуток вугілля до 15, а то й 18 тисяч тонн на місяць, зробивши підприємство беззбитковим.

– **А коли виникла ідея звернутися до вправних закладів?**

– Ми постійно перебуваємо в конструктивному спілкуванні з військкоматами. Тому добре розуміємо потребу в новій силі для поповнення ЗСУ. Але бачимо також, що й тил повинен працювати. Після того, як тривалий час наші оголошення «висіли» на різних сайтах і це не дало результату, почали міркувати, як бути далі. Тоді й з'явилася думка: «Чому б не залучити до роботи засуджених, які відбувають покарання за неважкі злочини, які невдовзі мають вийти на волю?». Наперед скажу: вони будуть під пильним контролем.

Мешканці бояться ув'язнених

– **А в шахті хто за ними буде наглядати?**

– Поки що цей та й інші моменти не з'ясовані. Відомо лише одне: спонтанно ніхто нічого не робитиме. У нас свої вимоги. Насамперед шахта – це підприємство підвищеної небезпеки, де потрібно чітко дотримуватися правил. Люди, які працюватимуть у шахті, повинні бути придатні до роботи за станом здоров'я, зобов'язані пройти навчання, потім практику. Зрештою, має бути згода особи. Бо якщо ні, то яка користь із такого працівника?

– **Миколо Євгеновичу, на вашу адресу висловлено шквал критики з приводу того, що місцева влада не поставлена до відома, немає пого-**

дження з міністерствами...

– Досі не було предмета розмови, все поки що в стадії обговорення і досконалого вивчення. Коли пройдемо цей шлях – перейдемо до переговорів. Хоча з Поромівським сільським головою вже відбулася конструктивна дискусія. Попереду, якщо досягнемо домовленості за всіма важливими моментами, питання буде на розгляді і в Міністерстві енергетики, і в Мін'юсті, і в мерії. Є певна процедура, її не обминути. До слова, коли були в уряді на узгодженні програми, то наголошували на тому, що не вистачає людей, аби підвищити видобуток.

А якщо говорити в загальному, то в Європі практикують залучення засуджених до роботи, в соціум. У нас, за неофіційними даними, 15 тисяч таких людей. Напевно, серед них немало адекватних, які можуть приносити користь державі, яка їх утримує, та ще й у час війни. То чому б їх не залучити хоч би на ті шахти, якщо в силу об'єктивних причин склалася така ситуація, коли не вистачає робочих рук? Є певні критерії для цього, існує дільниця ресоціалізації, куди переводять засуджених, яких готують до життя в соціумі, й колонії зобов'язані залучати їх до роботи.

– **А як із ризиками для громади, на території якої розташоване вугільне підприємство?**

– Вважаю, що їх не буде. Ці люди обмежені у своїх діях, тому не гулятимуть ніде, в тому числі й по місту. В них буде лише робота й повернення до місця проживання під строгим наглядом. І мешкати вони будуть тільки на режимному об'єкті під охороною. Прийждатимуть, працюватимуть – і назад у спецстановище, де за них несуть повну відповідальність: режим дня, харчування, проживання, охорону, фізичний і морально-психологічний стан. Керівники колонії не зацікавлені дати працівника, який буде порушувати трудову дисципліну, наприклад. Тому всі ці нападки – це не що інше, як намагання перешкодити стабільній роботі шахти, адже, на жаль, є особи, зацікавлені в тому, щоб вона не працювала. Такі люди створюють бекграунд – показати, що це зло. А ви підійть на шахту й запитайте думку тих, хто там працює. Вони знають реальну ситуацію, розуміють, що країні потрібне вугілля. І ще одне важливо пам'ятати. Коли ми «завалимо» шахту, то куди повертатимуться після війни наші хлопці, які там працювали?

– **Якщо, попри все, вирішиться питання з кадрами для видобутку вугілля, то як довго може проіснувати остання з десяти раніше діючих шахт?**

– Навіть якщо нічого не вийде із задумом про залучення засуджених, вихід, думаю, знайдеться. У «Бужанській» може бути хороша перспектива. Ця шахта має 5 млн тонн балансових, у межах шахтного поля, запасів кам'яного вугілля, а ще є позабалансові. В нашій країні достатньо сучасного устаткування й обладнання, яке допоможе збільшити видобуток вугілля і покращити його якість. А як, дасть Бог, дочекаємося Перемоги, тоді все остаточно налагодиться. У нас багато працюючих, знаючих людей, які вміють, хочуть і будуть працювати на благо України. ■

Пульс тижня

Експоліцейський, який на блокпосту збив людей, хотів замість тюрми в ЗСУ

Правоохоронця засуджено до 6 років за ґратами

Олена КАЛЕНЮК

4 травня у Нововолинському суді оголосили вирок у справі колишнього поліцейського, який торік у липні на блокпосту збив на смерть 40-річного офіцера Ігоря Мороза та 20-річного нацгвардійця Максима Куця. (Тоді правоохоронець при спробі об'їзду з правого боку автомобіля, який проходив перевірку, виїхав частково на узбіччя та здійснив наїзд на цих людей). Як інформує видання «Буг», прокурор вимагав для обвинуваченого 6 років ув'язнення, рідні загиблих – 10. Сам винуватець аварії 22-річний Олег Крючко та його захисник просили суд призначити умовне покарання, при якому експоліцейський зголошувався піти в ЗСУ.

Як сказано в рішенні, до обставин, які пом'якшують покарання обвинуваченому, суд відніс щире каєття та добровільне часткове відшкодування завданого збитку. Однак суддя ухвалив призначити винуватцю 6 років ув'язнення з позбавленням права керувати транспортними засобами упродовж трьох років за статтею 286 (ч. 3) ККУ «Порушення правил безпеки дорожнього руху або експлуатації транспорту особами, які керують транспортними засобами», що спричинило загибель кількох осіб.

Також Крючко повинен сплатити моральну шкоду рідним загиблих, судові витрати та компенсувати надання їм правової допомоги. Рішення суду винуватець ДТП може оскаржити протягом 30 днів. ■

Відсудила у школи більше 50 тисяч гривень

Педагогиня, яка викладала у ковельській ЗОШ №12 світову художню культуру і яку відсторонили від роботи, звернулася до Феміди ще у березні 2022 року

Олена КУЧМА

Волинянка заявила, що у листопаді 2021-го директор закладу відсторонив її від роботи без збереження заробітної плати через не надання медичної довідки, яка підтверджує, що COVID-щеплення їй робити не можна. Уроки став проводити інший вчитель, який отримав відповідну заробітну плату.

На час дії воєнного стану з 1 березня її допустили до роботи, але через кілька місяців звільнили через закінчення трудового договору. Під час оформлення пенсії період відсторонення не зарахували у страховий стаж і, відповідно, розмір виплати зменшився. Викладачкою у школі жінка працювала більше 40 років.

Свої претензії вона аргументувала тим, що вакцинація від COVID-19 є добровільною і не віднесена Законом України «Про захист населення від інфекційних хвороб» до переліку обов'язкових.

Зважаючи на це, суд скасував наказ закладу загальної середньої освіти I–III ступенів про її відсторонення. Школа має заплатити вчительці 50 156 гривень середнього зарплатки за час простою. ■

Селяни задихаються через викиди пилорами

Прокуратура відкрила кримінал через забруднення повітря у селі Бахів Дубівської громади на Ковельщині

Сергій ВИШЕНЬКА

Правоохоронці стверджують, що місцеве підприємство «ДПП Ресурс» із жовтня 2021 року порушує норми викидів виробничих відходів. Вони осідають на подвір'ях жителів села й негативно впливають на їхнє здоров'я.

Мешканці Бахова неодноразово зверталися до власника товариства, сільського голови та контролюючих органів, але поки що ніяких змін не домоглися. Уповноважений представник громади Дмитро Шпирок каже, що люди не мали б жодних претензій, якби товариство діяло згідно з установленними нормами.

У свою чергу директорка «ДПП Ресурс» Оксана Мороз звернулася з листом до очільників СБУ, Національної поліції, Генерального прокурора та мешканців Бахова, у якому заявила про «боротьбу з інформаційними диверсіями і ворожою пропагандою під час війни та про можливі шляхи співпраці і порозуміння з метою досягнення перемоги, унеможливлення втягнення населення в злочинну діяльність». ■

Резонанс

Закінчення. Початок на с. 1

Роксолана ВИШНЕВИЧ

ВІД ЗАНЕПАДУ – ДО ВІДРОДЖЕННЯ

– Чому саме зараз рух такий почався і всі збунтувалися? Чому раніше ніхто не поцікавився, як живе наше стратегічно важливе підприємство, які в нього проблеми, плани? – **такою була перша реакція Миколи Євгеновича на озвучені запитання.** – Це мене як керівника структури, в якій працює 665 осіб, вразило. Торік влітку ми прийняли «Господарство» від попереднього керівництва не в найкращому стані. Працівники масово розраховувалися через невивплату заробітної плати. Фактично знищили дільницю прохідників – основу шахти. Все робилося для того, щоб підприємство відправити під закриття.

Були попереджені про скорочення спеціалісти дільниць підготовчих робіт (проходка, підготовка нових лав) та технологічного комплексу, де відбувається відвантаження вугілля. Попереду «Бужанську» чекала така ж доля, як і інші вугільні підприємства, на яких досі можна було видобувати вугілля.

– **А що змінилось тепер? Виходить, шахта занепадала ще до того, як з її колективу пішло служити чимало спеціалістів?**

– Багато людей залишили підприємство відразу після початку повномасштабної війни, а також через часту зміну директорів, невдоволення їхнім керівництвом тощо. Після мого приходу на «Волиньвугілля» ситуація пішла на покращення. Намілялася тенденція на стабільність. Вже з серпня на місце звільнених гірників набирали таку ж кількість нових, у тому числі з прибулих на Волинь зі Сходу. І найголовніше – ми підняли рівень місячного видобутку вугілля з 300 до 2600–2800 тонн, майже досягли планових показників. Також суттєво знизили зольність – із більш як 60 відсотків до 50. І таке вугілля сьогодні затребуване. Після збагачення воно йде на Трипільську та Зміївську державні теплоелектростанції. Ми маємо укладені з ними без жодних посередників чи приватних структур прямі контракти – і це велике досягнення. І бачимо можливість для того, щоб просуватися далі. Але проблема одна – гостра нестача кадрів.

– **Невже нема охочих заробити, адже стільки гірничих підприємств у місті закрилося?**

– Наразі виходить, що так. При тому, що зараз середній заробіток за основними професіями зріс у 2–3 рази порівняно з минулим роком (у квітні працівники основних професій отримали по 37 тисяч грн). Зараз відповідно до виробничих завдань не вистачає 280 чоловік. Є робота, відвантаження палива, кошти й, відповідно, зарплата. Що залежить від нас – намагаємося виконувати. Скрізь, де тільки можна, розповсюджуємо оголошення про набір на шахту. Тримаємо постійний контакт із центром зайнятості. Виходимо на зв'язок з керівниками вугільних підприємств Сходу, агітуємо їх. Десь чоловік 15, які звідти прибули, влаштувалися до нас. Серйозною причиною щодо переїзду була відсутність житла. Тому ми ще торік у вересні почали на 1-му поверсі своєї будівлі кабінети переобладнувати під житлові кімнати, в яких можна би було тимчасово зупинитися. Однак так звані переселенці до нас не поспішають.

ШАХТАРІ – НА ВІЙНУ. А ХТО – В КОПАЛЬНЮ?

– **Часто на адресу керівників «Волиньвугілля» лунають закиди про те, що завчасно не забронювали гірників...**

– У цьому питанні не все так просто. Підготовлені списки людей подаємо в Міністерство енергетики, звідки їх направляють у Мінекономіки на погодження. Далі – в Генштаб, а звідти – повертаються знову в профільне відомство. Буває, що списки затримуються. Тобто, бюрократія в нас ще не скрізь викоренена. Тому питання щодо вдосконалення механізму бронювання працівників вугільних підприємств

Ті, що тримають небо

15 років тому тут була руїна, а сьогодні це місце називають раєм...

Закінчення. Початок на с. 1

Алла ЛІСОВА

Але все поступово налагоджували. Я розповідав про свої плани друзям, парафіянам із Золочева, де працював раніше. Зголосилися допомогти мої родичі й добрі знайомі. Якраз тоді зателефонував дядько з Польщі, чоловік матеріної сестри, з якою вони приїжджали на Волинь, й запропонував кошти для подальшої роботи. Потім активно долучилися Міністерство закордонних справ Польщі, Генеральне консульство РП у Луцьку, католицька благодійна організація Kigche in Not, інші благодійники. І 20 червня 2015 року відбулося урочисте відкриття інтеграційного центру «Замлиння». Видно, Всевишній скерував усе на мою користь.

Центр набув оновленого вигляду – якісно відремонтували два житлові корпуси, в одному з яких розміщений костел. Збудували літній клуб, альтанку, стайню для худоби, гараж, де зберігається різний інструмент. Роботи тривають і досі. Отець Ян показав місце, де мають зробити ставок, у якому в літню пору діти могли б купатися і насолоджуватися прохолодою. Хочуть поставити огорожу.

«ТЕПЛИМ ДОЛОНЯМ» – ЗАТИШНО Й ТЕПЛО У ЗАМЛИННІ

Повномасштабна війна застала керівника інтеграційного центру у Польщі в лікарні, де йому зробили операцію.

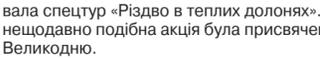
– 25 лютого мені подзвонили й сказали, що в Замлиння приїхали жінки з дітьми з Луцька і Ковеля, адже тоді боялися, що буде наступ з білорусі, і люди шукали безпечне місце, – згадує ці тривожні дні отець Ян. – Тому, хоч як вмовляли лікарі поки що не їхати в Україну, я вирушив у центр. Потім приймали дітей-сиріт із Ковеля, вони згодом переїхали за кордон. Далі мешкали переселенці з Ірпеня, Слов'янська, Запоріжжя, Харкова. Я постійно був на телефоні – ми шукали житло тут і за кордоном людям із Півдня та Сходу України, які втікали із охочених війною регіонів. Родини з дітьми, котрим складніше було знайти помешкання, зупинялися в нас.

Як розповів співрозмовник, у ці надзвичайно напружені дні багато знайомих і незнайомих людей приносили для приїжджких їжу, одяг, постіль – все необхідне. З великою вдячністю отець Ян згадує, як місцеві підприємці Віктор Козел і Віктор Маркевич безкорисливо виділяли хлібобулочні вироби і м'ясо.

Та здебільшого тут оздоровлюються діти. Після 24 годин зорганізували реабілітаційний табір «Теплі долоні».

«Я не питаю дітей, якої вони конфесії, і ніхто їх не змушує приходити до нашого храму. Але вони із задоволенням ідуть.»

Алла ЛІСОВА

вала спецтур «Різдво в теплих долонях». А нещодавно подібна акція була присвячена Великодню.

Активно попрацювала заступник директора Любомльського ліцею Оксана Махнюк, яка збрала кошти на відпочинок для дітей ВПО і своїх школярів.

До слова, назву табору, як зазначив отець Ян, запропонували його друзі-поляки, які підтримували інтеграційний центр. «Теплі долоні» – щоб згріти. Зараз дітям особливо потрібно тепло, щоб вони не думали про жахи війни.

– Їхне дозвілля намагаємося наповнити духовним змістом, а також зробити цікавими і корисними. Звичайно, щоранку в нас

служба Божа, де молимося за тих, хто на фронті, за поранених та загиблих – просимо заступництва у Господа. Я не питаю дітей, якої вони конфесії, і ніхто їх не змушує приходити до нашого храму. Але вони із задоволенням ідуть.

У розпорядку маленьких вихованців – їзда на велосипеді, на коняч. Тут також проводять майстер-класи з написання ікон, виготовлення писанок, ліплення вареників. До речі, в доквідний і довоєнний період Замлиння було місцем проведення міжнародних пленерів іконопису та мовних шкіл.

Зараз готуються до нового заїзду дівчорі – при сприянні керівника проєкту «Меценати для солдата» Руслана Теліпського будуть приймати дітей Героїв Небесного легіону.

Коли запитала в отця Яна, хто йому щодня допомагає забезпечити повний порядок і в приміщеннях, і на невеличкій території, у відповідь почув:

– Наші люди, тут прекрасні сусіди. Якщо потрібно – вони завжди приходять на по-

міч. Якщо ж розпочинає діяти табір, чотири жіночки готують юним мешканцям їсти. Очі нашого гіда випромінюють особливу теплоту, коли починає говорити про відвідуку дітей. А їх тут за всі роки побувало більше трьох тисяч.

– «Безмежно дякуємо! Ми ніколи не забудемо вас»... Хіба не щастя – чути й читати такі слова? – риторично запитує. – А ще дуже втішаюся, коли малі й старші кличуть мене «татусько»...

Каже, що в Україні йому комфортно працювати (Ян Бурас є парохом парафії Пресвятої Трійці в Любомлі). Жартома зазначає, що з владою завжди знаходять спільну мову. Зараз із Вишнівською ТГ підписали угоду, що якби, не дай Бог, відкрився другий фронт, вони готові знову прийняти людей.

«МОЄ ЖИТТЄВЕ КРЕДО – ПРАЦЮВАТИ З ЛЮДЬМИ Й ДЛЯ ЛЮДЕЙ»

Два роки тому серед лауреатів нагороди SemperFidelis, вручення якої відбулося в Королівському замку у Варшаві, був він, священник із Волині – ксьондз-канонік Ян Бурас. І на церемонії його представили так: «Місія наступного з лауреатів пов'язана з волинським селом Замлиння. На землі, позначеній людськими кривдами, ксьондз Ян Бурас із гідним подиву запалом і щирим серцем відкрив простір для польсько-українського діалогу та порозуміння в правді».

А яким був шлях цього неординарного чоловіка до Бога і самовідданого служіння людям?

Дитинство Яна пройшло в невеличкому містечку Рибник, постійно ходив у костел. Відмовився навчатися в Люблінському університеті, куди його скерували після закінчення школи. А подав документи у вищу духовну семінарію, що в Перемишлі. Після рукопокладання служив помічником пароха в цьому ж місті. В 1990-му за пропозицією архієпископа поїхав виконувати духовну місію в Україні.

Спочатку служив у кількох селах Мостецьщини, що на Львівщині, потім було місто Золочів, звідти повернувся в Перемишль. А 8 липня 2003 року його скерували на священницьку роботу в Луцьк, парохом кафедральної парафії Святих апостолів Петра і Павла, а також виконувати обов'язки генерального вікарія і канцлера Луцької дієцезії. Ксьондзу Яну якраз випало бути церемонімейстером на богослужінні в Павлівці під час зустрічі президентів – Польщі Олександра Квасневського і України Леоніда Кучми з нагоди 60-річчя Волинської трагедії та молебні за примирення обох народів.

А ще, за словами отця Яна, на шлях служіння Богу його скерував священник Тадеуш Овсак, якого називає духовним батьком. Отець згадує, як, будучи важко хворим, він не раз казав: «Коли я чую про вас, Яне, щось добре – мені кості менше болять».

Цього дня ми багато про що говорили з отцем Яном, тільки час швидко збігав. Чимало зі сказаного ним хотілося занотувати ще й у записник: «Щоб відчувати радість буття – треба щось робити», «Можна накопичити багато грошей, але не бути щасливим», «Отримати від людей добре слово – духовна нагорода», «Дух сильний радість», «Моє життєве кредо – працювати з людьми й для людей»...

Просячилося, отець Ян запрошив газету «Волинь» взяти участь у цікавій культурно-просвітницькій імпрезі на початку липня за участю українців і поляків, якщо, звісно, ситуація буде сприятливою.

Я сказала не «Прощайте!», а «До зустрічі!», бо сюди хочеться прийти ще. ■

292,5 метра становить висота найвищої точки Волинської області. Розташована вона у Луцькому районі неподалік горохівського села Брани. Ширина Волинської височини – 40–50 км. Середня висота Волинської височини – 220–250 м.

Побачення з Волинню

Про «Родинне перевесло» з Веселого знають у Польщі і в Литві

Народний аматорський фольклорний колектив «Родинне перевесло» став своєрідною візитівкою Веселого.

Буває, їдеш у відрядження й наперед знаєш, що в селі, куди зібралася, нема ні школи, ні церкви, ні Будинку культури, а тим більш – господарства, де можна було б якусь копійку заробити (інколи й задалегідь вибираєш такий населений пункт, аби почути від людей, які там живуть, по суті, сам на сам зі своїми проблемами). У Веселому, що неподалік Торчина Луцького району, все це є. А ось завдяки кому й чому заклали соціально-культурної, освітньої сфери не лише збереглися, а й набули розвитку? Відповідь на це питання й шукала...

Катерина ЗУБЧУК

ВІД КОЛГОСПУ ІМЕНІ КАЛІНІНА – ДО ГОСПОДАРСТВА «ВЕСЕЛЕ-АГРО»

Найперша зустріч – із директором місцевого Будинку культури, художнім керівником народного аматорського фольклорного колективу Вірою Мазурик. Як підказала староста Веселівського старостинського округу Тетяна Торлупа, «Віра Вікентівна багато вам розповість, і не тільки про художню самодіяльність». Виявляється, то заслуга її чоловіка (на жаль, уже покійного) в тому, що свого часу колгосп не канув, як мовиться, в Лету й не пропало те, що створювалося роками.

– Я не місцева, – каже Віра Мазурик, – хоч уже давно вважаю себе тут своєю. Родом – із села Сіричків, що на Локачинщині. А майбутнього чоловіка Миколу, мала більшість якого на Ратнівщині, зустріла під час навчання в Житомирському сільськогосподарському інституті. У 1984 році ми приїхали на роботу у Веселе. Микола прибув сюди відразу на посаду голови колгоспу імені Калініна. Я працювала економістом у господарстві, яке згодом було перейменоване на «Ниву», а в останні три роки, вже перед виходом на пенсію, – кадровиком у ТОВ «Веселе-Агро». Коли на початку 1990-х ферми пропадали, поля заростали, Микола створив закрите акціонерне товариство. При такій формі халяжуйвання люди могли продати свої частки майна лише між собою – таким же акціонерам. Це й зберегло господарство.

Але економічна ситуація врешті-решт пігіршталася (як і загалом у державі на той час). А тут ще й випав дуже тяжкий за погодними умовами рік, і «Нива», яка спеціалізувалася на насінництві, через неврожай не змогла своєчасно погасити свої кредити, які взяла на розвиток виробництва. І тоді Микола Мазурик у пошуках інвестора поїхав у Київ – до власників фірми «Агропресперіс», яка мала свою філію по всій Україні. Це був 2007-й, що став останнім для Миколи Федоровича, життя якого обірвалося раптово. Віра Мазурик пригадує, що розповідав чоловік, коли повернувся з Києва:

– Микола приїхав до керівника столичної фірми, а той при зустрічі сказав: «Я даю тобі п'ять хвилин – якщо ти за цей час переконаєш мене в тому, що я маю вкласти гроші у твоє господарство й створити своє і це буде мені вигідно, то я на таке піду». Переконав...

Друге народження храму припало на травень 1990 року, коли тут знову почалися відправи.

«Як розкриється рот співати, коли в Україні така біда, коли люди гинуть? Але якось взялися-таки до роботи. Записали повстанські пісні на підтримку наших захисників.»

АМАТОРИ СЦЕНИ В ЦЬОМУ СЕЛІ ЗАВЖДИ БУЛИ В ПОШАНИ

Отож вишло так, що з директором Будинку культури Вірою Мазурик ми перш говорили про те, як складалася доля місцевого господарства, а вже потім про її дітище – народний аматорський фольклорний колектив «Родинне перевесло», який давно став своєрідною візитівкою Веселого. І це не випадково, адже саме завдяки підтримці самодіяльних артистів з боку керівництва колгоспу імені Калініна («Ниви»), а згодом ТОВ «Веселе-Агро» вони стали занимани не тільки в своєму районі, загалом на Волині – їхні пісні почула вся Україна, коли на запрошення співачки, телеведучої Оксани Пекун взяли участь у її програмі Фольк+music, а також за кордоном. Зародження колективу почалося з невеликої фольклорної групи, яка налічувала дев'ятеро осіб, ще в 1989 році. Віра Вікентівна розповіла, як вона спершу стала учасницею «Родинного перевесла», а згодом і очолила його:

– На початку 2000-х тодішня голова Веселівської сільради Марія Леня виявила

Віра Мазурик спершу стала учасницею пісенного гурту, а згодом і очолила його.

зацікавленість, аби в селі був колектив зі статусом народного, який передбачає введження штатної одиниці – посади художнього керівника. І ця посада вона запропонувала мені. А я ж тоді економістом працювала – хоч і любий співати, але ж якось не бачила себе в такій новій ролі. Та погодилася. Правда, за умови, що концертмейстером буде Тетяна Борис, у якій є музична освіта. У цьому тандемі, поділивши зарплату на двох, і працюємо. За сприяння відомої співачки Алли Опейди, яка побачила наш потенціал і взяла під свою опіку, підготували відповідну програму, з якою виїхали на суд комісії й у листопаді 2004-го захистили звання народного. Тепер кожні три роки його підтверджуємо. У нашому колективі зараз 21 учасник. Назва цілком виправдана, бо співають у нас цілими родинками.

А що знімали стали, то у цьому зв'язку добре слово скажуть усі насамперед про очільника «Ниви» Миколу Мазурика, який багато допомагав – і транспорт надавав, коли треба було поїхати кудись із концертом, і баян та необхідну звукову апаратуру купив. За кошти господарства учасникам колективу було зроблено закордонні паспорти, тож змогли побувати в Польщі, Литві й виступити на престижних міжнародних пісенних фестивалях. Ця традиція співпраці збереглася й

дотепер. Як тільки у селі організувалося підприємство «Веселе-Агро», сюди приїжджали представники фірми з Києва й записували відеоролик із «Родинним перевеслом». Брала аматори сцени участь і у відкритті нового офісу у Веселому (якийсь час він розташовувався в конторі «Ниви»). Іх можна побачити й почути на фейсбук-сторінці фірми в розділі «Талановиті села «Агропресперіс».

«ТУТ В ЮНОСТІ Я ВПЕРШЕ ПОЛЮБИВ, ПРИГУБИВШИ НЕКТАРНИЙ МЕД КОХАННЯ»

Веселе для багатьох його уродженців стало селом, яке не відпускає від себе, бо там – родинне коріння, перші почуття, туди хочеться повернутися хоч на коротку зустріч, якщо життєві шляхи пролягли десь інде. Один із них – Євген Щур, котрому належать слова, винесені в підзаголовок. Чоловік, який зараз живе у Луцьку, передає старости Веселівського старостинського округу Тетяні Торлупі свою пісню-спогад «Моє Веселе», як він її назвав, з проханням передати текст у місцеві школу, бібліотеку, клуб... Є в його записці такі слова: «Колись і мене не буде, а пісня піде між людей». Можє, з часом текст, покладений на музику, візьме до свого репертуару й «Родинне перевесло».

Про те, чим живе колектив сьогодні, його художній керівник Віра Мазурик каже:

– Нас дуже вибила із колії коронавірусна пандемія, що затягнулася на два роки. То вакцинуватися треба було, аби у Будинку культури пустили, то взагалі не можна було проводити репетиції, а тим більш влаштовувати концерти. Тоді ми працювали в основному у фейсбучі. А коли почалася повномасштабна війна, то на перших порах всі були ніби паралізовані. Як розкриється рот співати, коли в Україні така біда, коли люди гинуть? Але якось взялися-таки до роботи. Записали повстанські пісні на підтримку наших захисників. Включили до репертуару твори, написані вже під час повномасштабної війни.

Із оновленою програмою «Родинне перевесло» на запрошення капелана отця Степана виступало у Торчині перед війсьними територіальної оборони. Це був благодійний концерт. Його учасники понесли смаколики на продаж. До цієї акції долучилося багато мешканців села Веселе (тут проживає 900 осіб), які займалися благодійністю з перших днів вторгнення росії. Осередком волонтерства став сільський Будинку культури. Тут плели маскувальні сітки, сюди люди зносили продукти, які збирали для відправки і бійцям на Схід України, і цивільним, які постраждали від війни.

ЩОБ МАТИ ЦЕРКВУ, ВИКУПИЛИ ЇЇ ЗА ДВАДЦЯТЬ КІЛОМЕТРІВ І ПЕРЕВЕЗЛИ ВОЗАМИ

... Зі старостою села Тетяною Торлупою ми зробили своєрідну екскурсію селом Веселе, яке до 1964 року мало назву Боратин, яку змінили, щоб у районі не було два Боратини. Насамперед прийшли до храму Покрови Пресвятої Богородиці, стіліття якого відзначалося у 2021-му (на честь ювілею встановлено пам'ятний хрест, який, як зазначено, освятив митрополит Луцький і Волинський Михайл). 100 років тому громада купила його в селі Зубилівці й на возах перевезла сюди. Церкву звели там, де вона й зараз стоїть. За Союзу з його атеїстичною ідеологією майже тридцять років святиня не діяла. Друге її народження припало на травень 1990-го, коли тут знову почалися відправи. Як тільки в 2019-му Українській Церкві було надано Томос, релігійна громада перейшла до ПЦУ.

І коли ми були в місцевій школі чи просто йшли вулицею, староста хоч-не-хоч верталася до того, «як добре, що в селі є ТОВ «Веселе-Агро». Адже з його допомогою в час повномасштабної війни в навчальному закладі обладнано укриття, що дало можливість одержати дозвіл на очну форму навчання. А щодо доріг, то взимку, окрема коли засніжить, нема проблеми із їх розчищенням – про це часно потурбується господарство, яке з повагою ставиться до місцевих мешканців-орендодавців і дорожить своїм автотаритом. ■

Вітаємо!

З нагоди 60-річчя від дня народження колективу Волинського автоцентру «КамАЗ» сердечно вітає ювіляра

Петра Вікторовича ПІДГАЛЬСЬКОГО.

Як людина щедрої душі, невтомний трудівник, ширини, товариський колега, заслужив собі шану серед колег, рідних, друзів.

Бажаємо Вам, Петре Вікторовичу, міцного здоров'я, життєвої енергії, великого людського щастя, добробуту та миру. Хай і надалі перед Вами стеляться ясні

дороги, зустрічаються красиві душою люди, життя дарує радість, ласку і тепло, а привітання додають життєвої наснаги у скарбничку Вашої душі. Многії й щасливі літа!

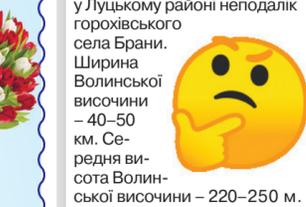
І хоч на скронях сивина,

Нехай у серці гомонить весна,

В очах сміється сонце золоте,

А дерево життя зростає і цвіте.

З повагою колектив Волинського автоцентру «КамАЗ».

Газета «Волинь»:
84-й рік довіри читачів
Наші передплатні індекси:
 30 000, 60 306 (Волинська область);
 97 847 (Рівненська область); 61 136 (інші області України).
Ваша передплата – це інформаційні снаряди по пугні!

Резонанс**З передової Героєм повернувся один брат – пішов інший**

Фото з архіву Ігора СКУЧИНСЬКОГО.

Брати Богдан та Ігор. Божої опіки вам, дорогі земляки!

Брати-двійнята Скучинські родом із Локачів, що на Володимирщині. Ігор – військовий офіцер, Богдан – поліцейський офіцер громади. Ігор Скучинський на початку року в інтерв'ю нашому виданню «Якби мені назад ногу, то був би на фронті» розповів, що має двох братів: Богдана (з двійнят, старшого на 10 хвилин, і меншого Олександра, лікаря за фахом). А вже у квітні стало відомо, що Богдан теж пішов воювати

Оксана КОВАЛЕНКО

Про те, що добровольці територіальної громади на Волині приєдналися до підрозділу «Лють», повідомили в пресслужбі волинської поліції. Зокрема, серед волинських поліцейських офіцерів громад, які в складі батальйону «Захід» захищають Україну на Сході, і прізвище поліцейського офіцера Затурцівської громади Богдана Скучинського. В інтерв'ю пресслужбі воїн-правоохоронець пояснює:

«Як кажуть у народі, ми готові «вгризатися зубами» за нашу землю. Тепер бойові дії відбуваються на Сході, нашим військовим треба допомогти».

Капітан за званням і брат Богдана Ігор сприймає вчинок брата як належний: «Все добре: є така робота, і її треба робити, якщо ти дійсно чоловік, а не слимак».

Ігор Скучинський був керівником розвідувального взводу 14-ї ОМБр імені князя Романа Великого. На початку повномасштабного вторгнення він із побратимами розбили колону ворога на Київщині, завадивши росіянам просуватися у напрямку Житомира. Із війни повернувся через важкі поранення й ампутацію та з двома орденами. ■

У прифронтовому місті Ізюм у Харківській області відновили цифрове телебачення Т2. Жителі отримали доступ до українських телеканалів. Фахівці працюють над посиленням сигналу в інших населених пунктах.

23,2 року – такий середній вік автомобілів в Україні станом на початок 2023-го. За минулий рік він збільшився на 6 місяців.

Тільки 11% окупантів мають вищу освіту, а 12% не закінчили навіть школу. Такі результати опитування російських загарбників, які потрапили в полон до українців. До речі, 40% полонених рашистів здалися українським воїнам добровільно.

РЕКЛАМА

ПРОДАЮ ПИЛОМАТЕРІАЛИ

(є у наявності, а також на замовлення):

балки, крокви, дошки обрізні та необрізні, рейки монтажні. Вироби з дерева на замовлення (туалети, альтанки та інше). Доставка.

Тел.: 0991813332, 0976492371.

ПП БУРМАКА Н.П.

20, 27 травня

ефективне лікування від

АЛКОГОЛЬНОЇ ЗАЛЕЖНОСТІ, ТЮТЮНОПАЛІННЯ, ЗАЙВОЇ ВАГИ, НАРКОМАНІЇ ТА ІГРОМАНІЇ

лікування -анонімне

www.nadiya.com.ua

м. Луцьк, пр. Волі, 6 (Федерація профспілок):

тел. (0332) 75-11-75, (0332) 20-05-55, моб. 095-808-20-53, 098-388-88-36; м. Рівне: (0362) 43-57-58

Центральний офіс: Черкаси, вул. В. Ложешнікова, 1/1 (0472) 63-16-16, 63-25-28

ІНКУБАТОР РЕАЛІЗУЄ

добові та підрощені курчата, каченята, гусенята, індичата:

- курчата (бройлер, іспанка, несучка);
- каченята (башкірка, благоварка, голубий фаворит, мулатка, чері веллі, пекінка);
- гусенята (легард, лінда);
- індичата БІГБ.

Акція
Комбікорм
18,99 грн**ТАКОЖ РЕАЛІЗУЄМО
ДЛЯ ВСІХ ВИДІВ ТВАРИН ТА ПТИЦЬ**

готові корми (комбікорми), концентрати (старт, гроуер, фініш), премікси ДБМВ, засоби для дезінфекції приміщень, лампи для обігріву, годівниці, поїлки, сухе молоко, жом, ветаптечки.

- 067 362 95 32, 066 408 77 76 (Людмила);
- 067 634 83 34, 050 488 77 71 (Наталія);
- 067 119 53 13, 099 627 88 55 (Світлана).

Тільки найуважніший отримає Головний приз!*****ОТРИМАЙТЕ КЛЮЧІ ВІД АВТОМОБІЛЯ
АБО 355 000 ГРИВЕНЬ!*****

Щоб отримати Головний приз, у таблиці серед чисел від 1 до 20 знайдіть чотири пропущених числа та повідомте їх за вказаним далі безкоштовним телефоном***.

1	6	15	4
13	2	10	19
9	16	8	20
12	3	18	7

Терміново телефонуйте*** за безкоштовним номером, повідомте чотири числа та отримайте автомобіль або 355 000 грн!***

0-800-21-45-37 КОД АКЦІЇ: 263690

Дзвінки БЕЗКОШТОВНІ зі стаціонарних і мобільних телефонів у межах України (понеділок – субота з 09:00 до 19:00)

*Мається на увазі маркетингова акція. **Маркетингова акція проводиться з 19.12.2022 р. по 26.12.2023 р. на всій території України, крім тимчасово окупованих територій. Результат маркетингової акції буде визначено 26.12.2023 р. в м. Києві. Детально про умови маркетингової акції та місце її проведення Ви дізнаєтеся з окремого листа. Прізовий фонд маркетингової акції становить 355 000 гривень. Дана маркетингова акція не є розіграшем, лотереєю, грою (в тому числі азартним або іншим способом, що ґрунтується на ризику), конкурсом або публічною об'єктивною вибіркою без оголошення конкурсу в розумній главі 78 Цивільного кодексу України. Відповідь на запитання є розставленою участю в маркетинговій акції. Відповідаючи, клієнт дає згоду на подальше використання компанією та партнерами його персональної інформації. 14-денний термін – орієнтовний термін отримання клієнтом товарного каталогу і набору документів інформаційного характеру для подальшої участі в маркетинговій акції. Телефон для довідок: (044) 363-96-25 (вартість послуги згідно з тарифами ПАТ «Укртелеком»). ТІЛЬКИ ДЛЯ ПОВНОЛІТНІХ. ***За умови замовлення товарів з каталогу.

© ТОВ «Мультишанс», а/с №32, м. Київ, 03300. 2023 р. 5A_CSL_CC_VOLYN_10052023

Біда**Підліток вистрибнув із 8-го поверху**

Трагедія сталася вдень 6 травня на вулиці Гетьмана Мазепи у Рівному

Влад НОВИНСЬКИЙ

Як повідомили в поліції, 15-річний житель Рівненського району ліфтом піднявся на восьмий поверх будинку. Потім стрибнув із вікна коридору та впав на припаркований автомобіль.

Від отриманих травм підліток загинув на місці події.

За цим фактом розпочато досудове розслідування за попередньою правовою кваліфікацією частини 1 статті 115 КК України (умисне вбивство із відміткою самогубство). Деталі трагедії з'ясовують слідчі.

Встановлено, що сім'я загиблого хлопця благополучна, на жодних обліках не перебуває та виховує ще одну старшу дитину. ■

РЕКЛАМА

**ОГОЛОШЕННЯ КОНКУRSУ
НА ЗАМІЩЕННЯ ВАКАНТНОЇ ПОСАДИ
ЗАВІДУВАЧА КАФЕДРИ ВІЙСЬКОВОЇ ПІДГОТОВКИ
ЛУЦЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО ТЕХНІЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ**

Луцький національний технічний університет відповідно до ст. 55 Закону України «Про вищу освіту» оголошує конкурс на заміщення вакантної посади завідувача кафедри військової підготовки (вакантна з 01.09.2023 р.).

Термін для подання документів – місяць від дня опублікування оголошення про конкурс у засобах масової інформації.

Обов'язковими документами, які подаються на конкурс, є:

- заява про участь у конкурсі, написану власноруч;
- особовий листок з обліку кадрів та власноруч написана автобіографія;
- фото - 1 шт. (на особовий листок, розміром 4 на 6 см);
- копія паспорта;
- копія трудової книжки (за наявності в осіб, які не працюють в Університеті), засвідчена нотаріально або у відділі кадрів Університету;
- копії документів про вищу освіту, науковий ступінь, вчене звання, почесне звання, засвідчені згідно з вимогами чинного законодавства України (відділом кадрів установи, де працює претендент, чи нотаріально засвідчені);
- список наукових праць за підписами кандидата на участь у конкурсі, голови навчально-методичної ради та голови науково-технічної ради (на вимогу комісії, наукові праці для підтвердження їх наявності) за останні 5 років;
- документи, які підтверджують підвищення кваліфікації протягом останніх 5 років (дипломи, сертифікати, свідоцтва, інші передбачені чинним законодавством України документи);
- інформаційна довідка щодо відповідності професійній кваліфікації претендента на заміщення посади (укладення контракту) професорсько-викладацького складу та його досягнень;
- копія документа, що підтверджує вільне володіння державною мовою;
- письмова згода на обробку персональних даних.

Кандидати на заміщення вакантної посади завідувача кафедри військової підготовки можуть займати військовослужбовці (офіцери запасу), які мають науковий ступінь та/або вчене (почесне) звання, відповідно до профілю кафедри, та/або оперативного-тактичного рівня військової освіти та досвід проходження військової служби в органах військового управління, військових частинах не менше п'яти років.

Подавати документи та звертатися за додатковою інформацією у відділ кадрів ЛНТУ: м. Луцьк, вул. Львівська, 75, 43018; тел.: 746110, 0662864557.

**Товариство з обмеженою відповідальністю «ВЕСТ ОЙЛ ТРЕЙДІНГ»,
скорочена назва ТОВ «Вест ойл трейдінг»,
повідомляє про наміри**

отримати дозвіл на викиди забруднювальних речовин в атмосферне повітря стаціонарними джерелами підприємства

ЄДРПОУ 43640880, директор – Гіжовський В. В., тел. 0967328183, електронна пошта - starnavskiy@pnz.com.ua.

КВЕД 47.30 Роздрібна торгівля пальним.

Юр. адреса: 79018, Львівська обл., м. Львів, вул. Федьковича, 57.

Місцезнаходження майданчика: АЗС №77, 45601, Волинська область, Луцький р-н, Підгайцівська ТГ, с. Липини, вул. Окружна (вул. Об'їзна), 32 А.

Підприємство не потребує проходження процедури оцінки впливу на довкілля, оскільки здійснює господарську діяльність, яка не підпадає під сферу застосування ЗУ «Про оцінку впливу на довкілля».

Підприємство здійснює свою діяльність у напрямку торгівлі пальним. Забруднювачами атмосферного повітря є резервуари для зберігання пального, паливороздавальні колонки.

Під час роботи підприємства в атмосферне повітря надходять такі забруднювальні речовини: бензин (нафтовий, малосірчистий, в перерахунку на вуглець) – 0,680 т/рік, вуглеводні насичені C12-C19 (розчинник РПК-265 П та інші) – 0,017 т/рік.

Заходи щодо впровадження найкращих існуючих технологій виробництва, щодо скорочення викидів для підприємства не передбачаються, оскільки викиди не перевищують нормативних значень, пропозиції щодо дозволених обсягів викидів відповідають чинному законодавству.

Зауваження та пропозиції надсилати в Управління екології та природних ресурсів Волинської державної адміністрації (м. Луцьк, Київський майдан, 9) протягом 1 місяця від дня опублікування повідомлення в ЗМІ та подання повідомлення про наміри на електронні адреси Міндовкілля та Підгайцівську ТГ Луцького району.

**ПРОДАМ КІЛЬЦЯ ЗАЛІЗОБЕТОННІ І КРИШКИ
З ЛЮКАМИ**

(для облаштування ям, септиків, каналізацій):

- 2, 2 м (кільце, кришка) – 2900 грн/шт.
- 1, 7 м (кільце, кришка) – 1900 грн/шт.
- 1, 2 м (кільце, кришка) – 1300 грн/шт.

ТЕЛ. 050 67 42 465.

Увага, конкурси!

Відгадайте, що тепер заховали журналісти

Друзі, принцип нашої інтелектуальної вікторини нагадує «чорний ящик» із популярної гри «Що? Де? Коли?»

Грицько ГАРБУЗ

Тільки предмет чи зображення людини ми ховаємо в гарбуз (від початку повномасштабного вторгнення нелюдів-москалів наш добрий-предобрий гарбуз перетворився на грізний гранатобуз). Спробуйте і ви відгадати. Переконані – справитесь!

«ГРАНАТОБУЗ ІЗ СЕКРЕТОМ»-14 (2023)

Сьогодні ми заховали предмет, який, безперечно, є у вас дома. За допомогою нього герой одного зі всевітньо відомих творів – колишній воїн – зміг нормально, якщо так можна висловитися, порозмовляти з дівчиною, в яку закохався. Справа в тому, що він винаймав кімнату в будинку, де на всі помешкання був один телефон, який знаходився у спільному холі. І, щоб не могли підслухати, з ким він розмовляє (а привідчиняли двері майже всі сусіди), він скористався цим предметом. Хоч було дуже непросто, навіть важко його використовувати...

Ця річ у літературі асоціюється переважно із зимою; нагадує відому математичну фігуру; пов'язана з «руським міром», хоч в українській мові має два дуже поширені відповідники, а в російській найчастіше вживається одне слово на її позначення. Звісно, має вона і польське коріння. Нам нагадує пригоди в дитинстві. Та що казати – навіть нинішні підлітки її активно використовують і отримують за це прочухана! У народі, до речі, цю річ часто пов'язують із означенням егоїзму та корисливості, і, звісно, з приповідками про кохання.

Що знаходиться у гранатобузі?

Відповідь треба надіслати до 19 травня (включно) тільки у вигляді повідомлення на телеграм-номер Грицька Гарбуза: **093 381 32 45**, обов'язково вказати після слова-відповіді у дужках ще й своє ім'я, прізвище і регіон, який представляєте (наприклад: «Байрактар» (Валерій Залужний, Житомирщина)).

Хто саме розпізнав у попередньому запитанні знамениту пісню «Два кольори» і заодно важливу деталь лампи розжарювання, а також яке становище лідерів у вікторині «Гранатобуз із секретом» після 12 турів – **читайте на сайті volyn.com.ua і фейсбук-сторінці Грицька Гарбуза (за цим QR-кодом ви можете зайти на неї з будь-якої частини світу).**

Приємних вам пошуків без повітряних тривог! ■

Начистоту

Пробачте...

Цей лист-сповідь, який передала в редакцію через настоятеля Свято-Шахтарського храму протоієрея Михайла Нідзельського колишня мешканка Луганщини, котра попросила не називати її імені, зачепив, як кажуть, за живе. Це – частина відповіді на запитання, які виникають під час спілкування з людьми, яких війна змусила залишити рідні домівки й погнала до нас, на Захід України. Подаємо лист із незначними правками й скороченнями

«З а написання цього листа я бралася з кількох спроб.

Але певні події все пришвидшили. 18 травня минулого року, проїхавши 1700 кілометрів з Луганської області на Волинь, майже до кордону з Польщею, я відчула бажання прийти до церкви в Нововолинську, де ми зупинилися.

Того дня служби Божої не було – двері храму зачинені. Але я підійшла до брами, притулилася чолом до металу й відчула, як з душі упав камінь, який до того часу рвав мене на шматки. Такий тягар був усередині... А тут через деякий час стало набагато легше, дихала на повні груди, голова прояснилася.

Прожила 62 роки на Сході. Війна привела на Волинь, і тут я побачила зовсім інших людей, інші стосунки між ними, інший світ.

Якось у неділю мій чоловік виїхав на город, щоб прибрати бур'ян. Йому зробили зауваження: «Чоловіче, в нас у неділю не працюють, а йдуть до церкви».

У нас на Донбасі працюють, як хочуть і коли хочуть, незважаючи на церковні свята й дні тижня. Нас батьки не вчили цьому, а ми не вчили своїх дітей та онуків. До найближчої церкви від місця, де ми мешкали, майже 7 кілометрів, які треба подолати пішки, бо автобуси туди не доїжджають. Настоятель храму, отець Микола, спочатку поставив залізний вагончик і там став правити.

Помаленьку за свої і парафіян кошти він почав зводити церкву – і люди потягнулися до неї. Але з 5 тисяч населення приходило 10–50 осіб. Більше було на Водохреще і Великдень – освятити воду і великодній

Цей лист ми проілюстрували обкладинкою збірника «Донбас – Волинь: в обіймах молитви: християнська поезія й проза» видавництва «Вежа-Друк» (Луцьк).

кошик. А решту часу сиділи вдома і горілку пили.

«**І це ж треба було нам з чоловіком оце все пережити, щоб син називав мене мамусею! Щоб діти казали, що люблять мене і батька. До цього часу, скажу чесно, я таких слів не чула ніколи.**

Цей лист мені непросто писати... Освятили квартиру, пережили втрату близької людини, перебрала в голові всі за і проти. Нас дуже вразило ставлення нововолинців до загибелі на війні з російським агресором нашого родича Максима Стрижака. Приходили на похорон зовсім незнайомі люди, приносили квіти і, стоячи на колінах, дякували за подвиг. У таку важку годину нас, внутрішньо переміщених осіб, не відкинули, а підтримали.

Я хочу ПОДЯКУВАТИ всім і попросити вибачення, що ми не так «воспітані», що наші хлопці з Донбасу ховаються за спинами своїх жінок та матерів і не йдуть захищати Батьківщину. Таких більшості! Чому?

Із нашої родини у 19 чоловік – п'ятеро військових, один із них загинув. Хтось давно воює, когось мобілізува-

ли вже в Нововолинську. Побувавши ТАМ, мої діти змінилися. У них змінилося спілкування з батьками, родичами й ставлення до них – я це чую по інтонації, по голосу. І це ж треба було нам з чоловіком оце все пережити, щоб син називав мене мамусею! Щоб діти казали, що люблять мене і батька. До цього часу, скажу чесно, я таких слів не чула ніколи.

Пробачте, що не зберегли наші українські традиції на Донбасі... Що не привчили поважати старість. Що у нас діти грубо розмовляють з дорослими. Так, на Донбасі є патріоти, але їх замало. Більшість східняків бережуть свою шкуру, або залишилися там, щоб чекати «руській мір» і на власні очі побачити його наслідки.

Каюся. За весь прожитий вік лише один раз була на сповіді. Це трапилося перед вінчанням у 2018 році. Ось так, після сорока прожитих у шлюбні літ, вирішили з чоловіком обвінчатися. Тепер зрозуміли, що дуже правильно зроби.

Переїхавши у Нововолинськ, я попросила своїх нових знайомих написати українською мовою три основні молитви. Вивчала, але вони чомусь не запам'ятовувалися. Після свята Василя, коли нам повідомили про загибель Максима, я знову взяла ці молитви у руки – і напрочуд швидко їх вивчила.

Виходить, мені треба було перенести цей стрес – син у Соледарі,

дочка із зятем за кордоном, онук в Іспанії здобуває освіту, – щоб серце почало відчувати і я змогла вивчити ці слова? Соромно, що не зверталися до Бога раніше, за це душа болить. Але треба жити далі, щоб дітей і внуків учити українському. Це – найголовніше тепер для мене.

З повагою колишня мешканка Донбасу».

Р. С. Дорогі друзі! Пропонуємо і вам написати лист у відповідь цій жінці-переселенці. Подякувати їй за щирість, просто підтримати. Нам так часто в житті бракує добрих слів... Можливо, ви знайдете в особі цієї незнайомої жінки собі Друга.

Листи надсилайте на адресу: 43016, вул. Ковельська, 2, м. Луцьк, газета «Волинь» або – **volyn.nova@gmail.com.** ■

ОГОЛОШЕННЯ ДЛЯ ВСІХ

E-mail: volyn476@gmail.com

Тел.: (0332) 28-39-32, 066 82 47 160 – Vodafone, 096 77 31 037 –

Київстар, 066 82 47 160 – Viber, Telegram, WhatsApp.

Ціна приватного оголошення у нашій газеті – **30 грн за одне найменування + 10 грн, якщо ви бажаєте розмістити на сайті www.volyn.com.ua.** Вартість оголошення про купівлю чи продаж с/г техніки (більше, ніж три одиниці); с/г продукції; будівельних матеріалів; меблів та ін. становить **80 грн за один раз публікації + 20 грн (за сайт).** Вартість оголошення про послуги – 80 грн + 20 (за сайт). Оголошення, які виділені рамкою, + **30 грн (за сайт + 30).** Вартість оголошення про згубу – **30 грн + 10 (за сайт).** Оплата у відділенні ПриватБанку. Розрахунковий рахунок є у кожному номері газети.

НЕРУХОМІСТЬ

- Продається у передмісті Луцька будинок (150 кв. м) із надвірними спорудами, є земельна ділянка (0.17 га). Ціна договірна. Тел. 099 33 12 248.
- Продається 2-кімнатна квартира в смт Торчин Луцького району. Житловий стан, є надвірні споруди. Тел. 066 23 87 856.
- Продається земельна ділянка (0,40 га) під забудову, є світло (с. Повороськ Ковельського району, вул. Лесі Українки, 4). Тел. 050 99 27 411.
- Продається у с. Озденіж Луцького району ділянка (0.25 га) під забудову. Тел. 050 02 51 370.

СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКА ТЕХНІКА

- Куплю двигун-барaban, поворотний круг до фуражира, редуктори, вітчизняний фрезерний культиватор (бажано пальчиковий) і запчастини

до нього, інші запчастини до вітчизняної картоплетехніки. Тел.: 068 56 40 474, 050 61 07 082.

РІЗНЕ

- Продам/вкомплект літніх шин (205.55. R16), 2016–2017 р. р. Ціна за комплект 1 200 грн. Тел. 050 28 52 044.
- Куплю гідравлічний візок (роклу) на запчастини. Тел. 050 25 35 255.
- Продам цибулини сортів гладіолусів (с. Жидичин Луцького району). Тел. 068 85 36 540.
- Продам бджіл. Тел. 096 34 93 731.
- Недорого продаються (б/в) меблева румунська стінка (3.70 м) та холодильник «Дніпро» у робочому стані. Тел. 050 98 92 378.
- Продам металочерепицю (220 грн/кв. м), кольоровий металопрофіль (177 грн/кв. м), некондицію (160 грн/кв. м),

стовпчики для огорожі (40 x 40, ціна 132 грн/п. м), прогони для огорожі (30 x 20, ціна 84 грн/п. м). Тел. 095 89 96 834.

● Продам торфобрикети, дрова, пісок, відсів, щебінь різних фракцій, цеглу (з доставкою до 10 тонн). Тел. 050 37 81 998.

● Продам цеглу білу та червону (нову та б/в), шифер (б/в), дрова рубані (твердої породи), торфобрикети, пісок, щебінь, відсів, керамзит, глину, чорнозем. Доставка. Надаю послуги мінінавантажувачем «Бобкат» та автомобілем ЗІЛ. Тел.: 050 73 95 444, 067 45 02 527.

● Продам жом, торфобрикети, щебінь різних фракцій, пісок, камінь бут, формак, відсів, цеглу білу та червону, чорнозем, землю на вимостку, блоки, цемент, гній. Доставлю. Вивезу будівельне сміття. Тел.: 099 61 14 575, 097 34 43 386.

● Продам жом, торфобрикети, дрова, пісок, щебінь різних фракцій (насіпом та в мішках), камінь бут, цеглу білу та червону (нову та б/в), землю на вимостку, гній, цемент. Доставка. Вивезу будівельне сміття. Тел.: 099 33 74 034, 096 99 43 100.

● Продам пиломатеріали: дошки (обрізані та необрізані), балки, крокви, рейки монтажні. Доставлю. Тел.: 097 64 92 371, 099 18 13 332.

● Продам спокійну робочу кобилу або жеребця (не бояться техніки). Луцький район. Тел. 066 99 18 673.

● Продається дійна коза. Тел. у Луцьку 76-91-17, 066 43 52 018, 097 05 69 924.

● Продам добру корову (порода голштинка), кіз і козенят (Луцький район). Тел. 068 72 54 104.

● Постійно купую корів, биків, коней, домашніх свиней. Тел. 098 64 01 110.

ПОСЛУГИ

● Перекриваю дахи, мурую стіни з блоків, цегли, роблю монтаж та підшив водостоків, утеплення фасадів, виконую бетонні роботи. Тел. 098 39 05 559.

ВВАЖАТИ НЕДІЙСНИМИ

● Загублений сертифікат (серія ВЛ № 0044203) на право власності на земельну частку (пай), виданий 23 липня 1996 року Любомльською районною державною адміністрацією на ім'я Козачук Віра Ярмолаївна, вважати недійсним.

● Загублене посвідчення дитини з багатодітної сім'ї, видане Луцькою міською радою на ім'я Мороз Юлія Юріївна, вважати недійсним.

● Загублений диплом спеціаліста (серія ВС № 16392125), виданий 30 червня 2001 року Волинським державним університетом ім. Лесі Українки на ім'я Піх Андрій Володимирович, вважати недійсним.

● Загублене свідоцтво про право на заняття адвокатською діяльністю (№418), видане 7.05.2009 р. на підставі рішення № 5/107 від 16.04.2009 р. Волинською обласною КДКА на ім'я Шевчук Віктор Васильович, який проживає в м. Луцьку, вважати недійсним.

■ На лінії вогню

Фото пресслужби Донецької окремої бригади Сил територіальної оборони.

Альона каже, що вирішила присвятити себе служінню людям та країні.

«Іспанка» повернулася з Європи, щоб боротися за свою Батьківщину

Лучанка Альона, яка останні 14 років прожила в країні кориди та фламенко, поміняла фронтне життя в ЄС на фронтний окоп

Антон КАРАСЬ

Дівчина уклала контракт на службу в ЗСУ в січні 2023 року. Нині вона – боєць Донецької окремої бригади Сил територіальної оборони із позивним Іспанка. Волинянка має журналістську освіту. В Іспанії працювала перекладачем.

Каже, що повернулася на Батьківщину, щоб захистити її від рашистської навали та підтримати український народ.

Альона пройшла підготовку в навчальному центрі

«Десна» та курс молодого бійця в Іспанії. Розповідає, що познайомилася там з неймовірними хлопцями, які стали її побратимами. Якось їй довелося під час пресконференції перекладати для колишньої міністерки оборони Іспанії Маргарити Роблес.

– Коли в моєму місті пролунали вибухи, я просто відчувала, що маю щось робити, і почала допомагати українцям, які шукали прихистку за кордоном. За свої кошти поселила їх в Іспанії, опікувалася ними і, коли влаштувала долю останнього біженця, в листопаді 2022 року повернулася на Батьківщину для її захисту від рашистської навали, – цитує волинянку пресслужба Донецької окремої бригади ТРО. ■

■ Спорт

То не дарма кажуть, що «Шахтар» платить суперникам «Дніпра-1»?

Адже дніпровський клуб за втраченими очками зрівнявся із «гірниками»

Петро ПАС

Не виключено, що доля «золота» Української Прем'єр-ліги вирішиться 27 травня в очному протистоянні «Шахтаря» і «Дніпра-1». Щоб не ризикувати, клуб Рината Ахметова вирішив стимулювати суперників дніпрян. Принаймні, про це заявляє відомий телекоментатор Ігор Циганик. «Шахтар» пропонує за те, що будь-яка команда забере очки у «Дніпра-1», кругленьку суму

– близько 75 тисяч доларів», – повідомив Циганик в ефірі своєї авторської програми на ютубі. Не знаємо, чи це правда, але інтрига в нашому чемпіонаті триватиме до кінця. І вдруге у розподілі «золота» не бере участі київське «Динамо».

Календар «Шахтаря»: «Інгулець» (13 травня), «Верес» (19 травня), «Зоря» (24 травня), «Дніпро-1» (27 травня), «Ворскла» (3 червня).

Календар «Дніпра-1»: «Олександрія» (11 травня), «Минай» (15 травня), «Колос» (19 травня), «Ворскла» (24 травня), «Шахтар» (27 травня), «Кривбас» (3 червня). ■

ТУРНІРНА ТАБЛИЦЯ УКРАЇНСЬКОЇ ПРЕМ'ЄР-ЛІГИ НА 10 ТРАВНЯ:							
№	Команда	І	В	Н	П	З:П	О
1.	«Шахтар» (Донецьк)	25	18	6	1	58:18	60
2.	«Дніпро-1» (Дніпро)	24	18	3	3	55:20	57
3.	«Зоря» (Луганськ)	25	17	4	4	52:28	55
4.	«Динамо» (Київ)	25	15	5	5	37:20	50
5.	«Олександрія» (Олександрія)	24	9	11	4	36:29	38
6.	«Колос» (Ковалівка)	25	9	6	10	21:27	33
7.	«Кривбас» (Кривий Ріг)	25	9	5	11	21:28	32
8.	«Ворскла» (Полтава)	25	8	6	11	29:35	30
9.	«Інгулець» (Петрове)	25	7	6	12	20:29	27
10.	«Металіст 1925» (Харків)	25	5	12	8	20:38	27
11.	«Чорноморець» (Одеса)	25	6	8	11	27:34	26
12.	«Минай» (Минай)	25	6	8	11	19:28	26
13.	«Верес» (Рівне)	25	6	6	13	30:38	24
14.	«Рух» (Львів)	25	5	9	11	26:35	24
15.	«Металіст» (Харків)	25	5	7	13	26:44	22
16.	«Львів» (Львів)	25	3	4	18	18:44	13

■ Редакційний щоденник

Коли тривожне життя «по-українськи» у стократ «живіше» за мирне й комфортне «по-німецьки»

Чим переймалася і з чого дивувалася упродовж останнього часу редакторка відділу освіти й культури Оксана КОВАЛЕНКО

...ЯК ЧАС І ДОСВІД ВПОКОРЮЄ СТРАХ

Чітко пам'ятаю травневий день минулого року. Ми з мамою з мотиками наводимо лад на грядках. Неподалік бігає син із племінником і сусідськими дітьми; пахтить яблунево-вишневим цвітом – і тут оглушливий сигнал тривоги. Той звук, здавалося, пролазить у кожну клітину. Ми слухали і прикидали, куди можна заховатися від потенційної загрози. Мамині батьки, діти війни, навіть і думати не могли, що після такої великої біди колись може бути ще одна, тож у проєкті будинку нічого проти ракет не передбачили. Навіть льох розрахований тільки для зберігання картоплі, а не людського життя. Отож усі залишилися на своїх місцях, відчуваючи суміш розпачу з люттю до ворога... І ось знову травень. Війна й далі шарпає нерви смертями й каліцтвами. Але дякувати ЗСУ й ППО у нас, на Волині, немає тієї кількості тривоги, що була, а якщо й трапляється, то з усіх почуттів головну скрипку грає лише лють. Зник умовний рефлекс, який на початку війни штовхав купувати продукти тривалого зберігання.

Війна навчила нас показувати й пишатися, що ми з України, найнесподіванішими способами.

мільйонів тому, чий безпілотник долетить до червоної площі Москви на 9 травня». Що тут ще додати?

Й через рік знову прислухаюся, що каже серце про невикористаний шанс перебратися за кордон: а в ньому ще більше аргументів за те, що тривожне життя «по-українськи» у стократ «живіше» за мирне й комфортне «по-німецьки».

...ЯК НЕВТОМНО ТОТАЛІТАРНА ДЕРЖАВА ПЕРЕМЕЛЮЄ ЖИТТЯ НЕ ТІЛЬКИ ВИГАДАНИХ ВОРОГІВ, А Й СВОЇХ, «ІСКОННО РУСЬКИХ»

Ми, волиняни, знаємо тисячі історій про розкуркулених працюючих земляків, які, навіть не маючи жодного стосунку до Української повстанської армії, опинилися на сибірських землях цілими сім'ями. «Винні», бо українці. Як і тепер. У цей час спостерігаємо, як змішуються із землею долі уже

донькою й сином, де все навколо дихало нелюдською смертю українців, де земля була нагородована людськими кістками, а ті, хто зумів вижити, переказували страшні історії про замордованих дітей і дорослих... Минає сто років: сім'я знову стала на ноги, розрослася і потроху українізувалася. (Правда, Ольга Плужнікова розказала, що навіть після проголошення незалежності України в Маріуполі державну мову можна було вчити на вибір тільки у початкових класах. Тобто якщо батьки обирали український клас, то після 4-го дитина все одно опинялася в російськомовному). Тепер же маріупольчанка (у генеалогії якої є російська гілка) рятує своїх доньку й сина на Волині від смерті, яку сіють росіяни.

Спостереження, що москвити руйнують саме ті території, де їм вдалося найбільше розвести «руській мір», загальновідоме, як і те, що під час великих катаклізмів людина часто потрапляє у вир подій, не маючи вибору. Але все-таки вибір є! Ось навіть Ольга з Маріуполя, жінка мого віку, яка російською вчилася в школі, а потім у донецькому виші, запросто могла евакуюватися на окуповану територію, але вона обрала інше. Тепер у списку першокласників однієї з луцьких шкіл – і її донька. Маю передчуття, що вона вчитиме українську до випускного.

У літературі є чимало романів-саг із життєписами родин упродовж століття, а то й довше. Нині часто думається, що поміж нас – тисячі потенційних головних героїв ось таких книг на тисячі сторінок з буднями, сльозами горя й радості, зі своїми зимами і веснами, й обов'язково з великою вірою в краще життя. ■

«Дякувати ЗСУ й ППО у нас, на Волині, немає тієї кількості тривоги, що була, а якщо й трапляється, то з усіх почуттів головну скрипку грає лише лють.»

Притупилося відчуття безвиході, але не відчуття горя через болючі втрати. Якось непомітно звиклося жити й виконувати буденні справи в тому емоційно виснажливому режимі. Наче з'явилася особиста броня. Та і як може бути інакше, якщо наша ППО вперше й дай Бог не востаннє поцілила в московитський «кінджал», про який довго й нудно наші й іноземні ЗМІ писали як про такий, що неможливо збити. Або як гарно на душу лягають новини на кшталт: «Співзасновник банку дасть 20

сотень тисяч вояків з ворожої армії. Такий Закон для тих, хто зазіхнув на чуже. Але мене неймовірно вразила історія російської сім'ї з Оренбурзької області, яку розповіла маріупольчанка Ольга Плужнікова. Її діда з дружиною й дітьми радянська влада у 1930-х роках силоміць вивезли у випалене голодомором українське село на Донеччині. Росіяни так вчинили зі своїми ж: із тими, хто розмовляв тією ж мовою і розділяв ті ж цінності! Уявляється, як ті селяни приїхали в село з малими

■ Погода

Не встигли зустріти весну, як вже треба провжджати

На Волинь нарешті прийде потепління. Температура повітря подекуди сягне 18 градусів вище нуля, а дощі припиняться. В давнину у цей час прощалися із весною. Наші предки вірили: якщо сонце сходить ясно – все літо буде гарне, погоже

З прогнозами українських метеорологів, **12 травня буде хмарно, без опадів.** Вітер південно-східний, 5 метрів за секунду. Температура

повітря вночі – плюс 6, вдень – 16 градусів вище нуля. За багаторічними спостереженнями, найтепліше цього дня було у 1968-му – плюс 29,9, а найхолодніше 1978-го – мінус 0,8 градуса.

13-го майже весь день погода буде похмурою, лише ввечері небо проясниться. Вітер південно-східний, 3–5 метрів за секунду. Температура повітря вночі – 9 градусів вище нуля, вдень – плюс 17.

14-го сонце вигляне з-за хмар лише в обідню пору,

без опадів. Вітер західний, 2–4 метри за секунду. Температура повітря вночі – 9 градусів тепла, вдень – плюс 18.

У Рівному **12 травня утримається хмарна погода, без опадів.** Температура повітря вночі – плюс 6, вдень – 16 градусів вище нуля.

13-го прогнозують мінливу хмарність, у середині дня дощитиме. Температура повітря вночі – 8 градусів тепла, вдень – плюс 17.

14-го весь день небо буде вкрите хмарами, без опадів. Температура повітря вночі – плюс 6, удень – близько 18 градусів вище нуля. ■

■ Знай наших!

Волинянка Юлія Ковальчук здобула титул... «Місіс Польща». Тепер її чекає Америка!

Закінчення. Початок на с. 1

■ Леся ВЛАШИНЕЦЬ

Юлія ланима конкурентками були 20 учасниць – молоді й успішні лікарка, вчителька, власниці косметичного салону, дому опіки, кондитерської, представниці інших професій. «Родзинка» конкурсу в тому, що його учасниці мають бути не лише красивими, а й успішними, сповненими новими ідеями, мати витончений смак.

Фото з архіву Юлії КОВАЛЬЧУК.

Волинянка Юлія Ковальчук представлятиме Польщу на фінальному конкурсі Mrs. International за океаном.

«ДЛЯ ЧОГОСЬ ЖЕ БОГ ЗАЛИШИВ МЕНІ ЖИТТЯ»

– Юлію, не дивуюся, бо тобі було в кого вдатися! – вітаю землячку й уже титуловану першу бізнес-леді Польщі й уявляю, як сердечно радіють за неї батьки. На своїй журналістській дорозі не раз мала приємність спілкуватися з Юлією мамою, Марією Василівною. Ця вродлива і стильна жінка – теж бізнес-вумен, але в іншій сфері діяльності. У 2017 році шпальти волинських газет рясніли заголовками про засновницю фермерського господарства «КВМ-Агро» Марію Ковальчук, яка обзавелася 10 коровами, лише з чоловіком Миколою й сином Валентином узялася успішно господарювати на десятках гектарів орендованої землі. При такій фізичній зайнятості вона вражає своїм умінням завжди мати ефектний вигляд, а за активну громадянську позицію люди вже двічі обирали пані Марію депутаткою Мар'янівської селищної ради.

«Не мала бажання неодмінно виграти, але дуже хотіла з високого подіуму попросити світ більше допомагати Україні, щоб ми здобули Перемогу, – зізнається «Місіс Польща».

– У тата я вдалася аналітичним мисленням! – нехай від цих слів вдячної доньки Микола Михайлович почуватися на сьомому небі від щастя.

А було, що кілька років тому сім'я світу не бачила від горя: у Польщі Юлія потрапила в аварію. Лікарі не давали жодних прогнозів на виживання, але Господь, розчулений молитвами батьків, вирішив по-іншому.

«Для чогось же Бог залишив мені життя!» – міркує Юлія і у будь-яку справу вкладає сповна своєї сили і таланти.

«...ЗАВЖДИ ВПВЕННА, ЩО МОЖУ БІЛЬШЕ»

Ковальчуки-старші і тепер обробляють 100 гектарів землі. Сіють пшеницю, ріпак, цукрові буряки, сою й жартома пригадують, що доньчину долю ніколи не пов'язували з працею на полі.

Без Юлії не обходилася жодна шкільна чи сільська творча подія. Дівчина старанно вчилася, тож далекоглядна бабуся Геня казала їй: «Читай книжки, дитино, й полетиш у світ високо, як пташка, бо твоїм знанням треба буде простору».

Мудра бабуся наче у воду дивилася! Із найвищими шкільними оцінками, з червоним дипломом Волинського фахо-

вого коледжу технологій, бізнесу та права, відзнаками Луцького національного технічного й Люблинського університету Юлія – випускниця одночасно обох вишів – почувалася як риба у воді навіть у бізнес-просторі чужої країни.

– Польща дала мені можливість здобути освіту, рівні з поляками шанси без зв'язків і протекцій збудувати кар'єру, а Україна – моя батьківщина, родина. Завдяки їм я завжди відчуваю, що можу більше», – щиро каже українка.

«НІКОЛИ НЕ БОЮСЯ РОБИТИ НОВІ КРОКИ»

Свою дорогу до теперішніх успіхів наша Юлія Ковальчук починала з відповідальних посад, які вимагали професіоналізму в податковій і правовій сферах на міжнародному рівні. Порівняно швидко вона відкрила власну справу й тепер у Варшаві консультує земляків і поляків з питань оподаткування, ведення бізнесу, здійснює проекти україно-польської підприємницької кооперації тощо. На бізнесових форумах, конференціях, зустрічах її й вирізняла національна директорка Mrs. International Яна Луцька, а невдовзі вручила запрошення на цей престижний конкурс.

До слова, він не передбачає виходу в купальниках, зате вітає аналітичне мислення й пропагування здорового способу життя. Юлія каже, що конкурсантки почувалися не суперницями, а подругами – настільки, що радили одна одній косметичні салони, поправляли перед виходом зачіски, давали щирі поради...

– Я постійно думала, що перемогти повинна полька. Не мала бажання неодмінно виграти, але дуже хотіла з високого подіуму попросити світ більше допомагати Україні, щоб ми здобули Перемогу, – зізнається «Місіс Польща».

До слова, увесь свій вільний час вона займається волонтерством у центрах прийому біженців, при посольствах. Її кредо – робити більше сміливих кроків, які дають позитивний результат.

Також невдовзі її побачить Америка, де відбуватиметься фінальний етап міжнародного конкурсу Mrs. International. Польща визнала, що українка з Волині Юлія Ковальчук гідно представить на ному відразу дві дружні країни-сусідки. І це неймовірно приємно! ■

■ Спробуйте – не пошкодуєте!

Потепліло? Готуйте крижану смакоту – сорбет!

Головна його відмінність від іншого холодного смаколика – морозива – полягає у відсутності тваринних або рослинних жирів та, відповідно, зайвих калорій. Завдяки цьому він цінується прихильниками здорового харчування. Однак такі ласощі сподобаються не тільки їм, а й охочим просто насолодитися натуральним смаком ягід і фруктів. Як приготувати сорбет удома? Це просто – був би холодильник! Ще бажано мати блендер і морозильницю, але вони не є обов'язковими. Ще потрібна мінеральна вода (для приготування льоду), ну і бажані продукти: фрукти, овочі, сиропи, вино... Головне, щоб все було свіжим і хорошої якості

Поласуйте легким холодним десертом.

З МАЛИНИ І ШАМПАНСЬКОГО

Інгредієнти: 2 скл. малини, 1 скл. шампанського, цедра 1 лимона, 2 ст. л. цукру.

Приготування. Змішайте за допомогою блендера всі інгредієнти і заморозьте протягом 2–3 годин. Періодично діставайте і перемішуйте суміш.

ЛИМОННИЙ

Інгредієнти: цедра 1 лимона, дрібно посічена в блендері або протерта на тертці, 200 мл води, 0,5 скл. цукру, 0,5 скл. лимонного соку, 0,5 скл. газованої мінеральної води.

Приготування. Змішати в каструлі цедру лимона, склянку води і цукор. Довести до кипіння, після чого зменшити вогонь. Кип'ятити на повільному вогні протягом 5 хвилин, потім остудити. Змішати лимонний сироп, лимонний сік і мінеральну воду. Вилити в морозильницю і заморозити за інструкцією. Якщо пристрою для виготовлення морозива немає, то можна заморозити сорбет у високій ємності протягом години-півтори, після чого його потрібно виїняти і перемішати. Потім знову поставити в морозилку і розмішувати приблизно раз на годину протягом чотирьох годин. Чим більшу кількість разів перемішаєте сорбет, тим легшою вийде консистенція.

ВАФЕЛЬНІ РІЖКИ З АБРИКОСОВИМ СОРЕТОМ

Інгредієнти: для тіста – 4 яйця, 220 г цукру, 10 г ванільного цукру, 100 мл води, 260 г борошна, 90 г олії, для сорбету – 1 кг абрикосів, мед або цукор – за смаком.

Приготування. Збити яйця з цукром і ванільним цукром, додати воду. Поступово всипати просіяне борошно, тісто має бути як густа сметана. Добре перемішати і влити олію. Знову все перемішати. Розігріти вафельницю і випікати вафлі до рум'яного кольору. Гарячими відразу згорнути у ріжок.

Абрикоси перетерти через сито, в отримане пюре додати мед за смаком. Поставити в морозилку і періодично помішувати, поки маса повністю не заохолодне. Коли ріжки вистигнуть, наповнити їх абрикосовим сорбетом. ■

■ Усміхніться!

– Офіціанте, чому ви подаєте всі страви холодними?

– Ви замовили горілку, вінегрет, холодець і морозиво... Що саме підігріти?

Я тепер у кафе не купую на десерт морозива. Беру тільки «Наполеон». Бо він колись спалив ту клятву москву.

Це слабаки сплять обличчям у салаті. Сильні – в десерті!

Телефони редакції: 066 82 47 160, 096 77 31 037

ВІДДІЛИ РЕДАКЦІЇ

Заступник головного редактора	Політики	Освіти і культури
БОРОХ Сергій Іванович 78-07-70	УЛІЦЬКИЙ Василь Михайлович 78-38-94	КОВАЛЕНКО Оксана Анатоліївна 78-38-94
Головний бухгалтер	Економіки	Реклами
ВДОВИЧЕНКО Тамара Федорівна 28-39-32	ЛІСОВА Алла Степанівна (244) 3-11-78	ВЛАШИНЕЦЬ Леся Степанівна 78-07-70 0971552622
Відповідальний секретар	Інформації	Приватних оголошень
ХАРЧУК Олена Андріївна 28-39-32	КРАВЧУК Ірина Олександрівна 78-38-94	ТИМОШУК Руслана Борисівна 28-39-32
Літературні редактори	Відділ інтернет-новин	Листів і зв'язків із читачами
МІСЮК Олена Миколаївна 28-39-32 БАНАДА Олена Андріївна 78-38-94	КРИШТОФ Олег Степанович 78-38-94	ЧАПКО Любов Вікторівна 78-38-94

Тижневик «Газета Волинь».

Набрана і зверстана в комп'ютерному центрі ТЗОВ «Газета «Волинь»

ЗАСНОВНИК: ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «ГАЗЕТА «ВОЛИНЬ»

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ І ВИДАВЦЯ: 43016, Луцьк, вул. Ковельська, 2.

E-mail volyn.nova@gmail.com, reklama.volyn@gmail.com

Заснована 27 вересня 1939 року.*

www.volyn.com.ua

Головний редактор і відповідальний за випуск ЗГОРАНЕЦЬ Олександр Олександрович

Редакція залишає за собою право літературне редагування надісланих матеріалів без узгодження з автором. Рукописи не повертаються й не рецензуються. Редакція може не поділяти думку автора. Передрук або відтворення у будь-якій формі матеріалів, розміщених у газеті «Волинь-нова» чи на її інтернет-сторінці, без письмової згоди видання заборонено. Публікації під рубриками «Офіційно», «Політика», «Точка зору», «Секрет успіху», «Благодійність», «Економіка», «Актуально», «Добра справа», а також із позначкою – друкуються на правах реклами. За зміст рекламних матеріалів та листів, надісланих читачами, газета відповідальності не несе.

Редакція залишає за собою право відмовити в розміщенні рекламної статті, якщо її зміст суперечить законодавству України, нормам моралі або може завдати шкоди виданню.

ТЗОВ «Газета «Волинь»
п/р UA8330529900026007000803281
КБ Приватбанк, МФО 305299, ЄДРПОУ
02471695Друк офсетний.
Обсяг 3 друк. аркуші

ПЕРЕДПЛАТНІ ІНДЕКСИ:
30000, 60306 (для читачів
ВОЛИНСЬКОЇ ОБЛАСТІ),
97847 (для читачів
РІВНЕНСЬКОЇ ОБЛАСТІ),
61136 (для читачів ІНШИХ
ОБЛАСТЕЙ).

Реєстраційні номери:
ВЛ №518-251 П від 02.03.2018 р.,
КВ №22901-12801-ПР від 15.09.2017 р.,
РВ №690/243-П від 07.11.2017 р.

Віддруковано: ТОВ «Поділля-Тер»,
м. Тернопіль, вул. Текстильна, 28 тел.:
(0352) 52-27-37. http://a-print.com.ua
Тираж згідно із замовленням.
Замовлення № 624.

У всіх на устах

Синьо-жовта коронація Чарльза III

Фото із сайту ap.com.

6 травня у Вестмінстерському абатстві в Лондоні відбулася пишна церемонія коронації Чарльза III як короля Сполученого Королівства та країн Співдружності націй

«Боже, бережи короля і його любов – королеву!»

У соборі Святого Петра у Вестмінстері 6 травня 2023 року символічно постелили величезний килим у кольорах українського прапора.

Перша леді України Олена Зеленська мала на церемонії одне з найбільш елегантних убрань.

присутніх пань.

Дуже зворушливо, що на церемонії було багато синіх та жовтих барв. Ряд гостей обрали саме ці кольори для свого одягу. Наприклад, перша леді США Джил Байден одягнула синій костюм, а її онука Фіннеган була у жовтому. Більше того, у Вестмінстерському абатстві на підлозі лежав величезний килим у кольорах українського прапора.

«Я побачила там Україну, і мені відняло мову», – відреагувала на це посол Великої Британії в Україні Мелінда Сіммонс. Організатори пояснили сино-жовтий килим «щасливою випадковістю».

Але ж ми то знаємо, що в таких речах навіть найдрібніша деталь не є випадковістю. Насправді новий король дав українцям чіткий сигнал підтримки.

Василь РОГУЦЬКИЙ

За багатотисячолітню традицією архієпископ Кентерберійський Джастін Велбі під вигуки «Боже, бережи короля!» і трубні фанфари одягнув золоту корону Святого Едуарда на голову монарха. По всій Великобританії стріляли гармати й дзвонили церковні дзвони, сповіщаючи підданим про першу за 70 років коронацію в країні.

Також було короновано й дружину Чарльза, королеву-консорта Камілла (вона не наділена такими повноваженнями, як «панівний» король. – Ред.).

«**Собор Святого Петра у Вестмінстері (Лондон), який майже завжди називають Вестмінстерське абатство (будувався з перервами з 1245 по 1745 рік), – традиційне місце коронації і поховань монархів Великої Британії.**»

Відеотрансляцію коронації в прямому ефірі дивились мільйони людей. Також на церемонію було запрошено 2300 гостей із 203 країн, серед яких – близько 100 глав держав. Запрошення не отримали із великих держав лише путін та Лукашенко.

Від України на коронацію приїхали прем'єр-міністр Деніс Шмигаль разом із першою леді Оленою Зеленською, яка, до слова, мала одне з найбільш елегантних убрань серед усіх

Світ врятує доброта!

Маленькі лучани, чії тати воюють, зустрілися з Юлітою Ран та «бойовими гусьми»

Фото Mark Volkoff.

Громадська організація «Жива лялька» влаштувала творчу зустріч дітей захисників України з дитячою письменницею. Участь у заході взяли 250 учнів початкових класів усіх шкіл луцької громади

Дитяча письменниця Юліта Ран та актриса-лялькарка Юлія Тузова організували фото на згадку про вдале спілкування.

«**В інтерактивній формі, з гумором варимо з котиками й дітьми український борщ: малеча радить, чи годиться варення для борщу, а чи цукор...**»

Ран розповіла їм, що пише п'єси, і познайомила з головними героями своїх книг, серед яких і Пес Патрон. Вона розпитувала у дітей, які вони знають чарівні речі, й дала настанову, як зустріти когось із них, потрібно піти в ліс, у вас тут лісів багато, і стежити за навколишнім обов'язково кутиком ока!». Її пораду чимало хто в залі сприйняв цілком серйозно.

Потому усі дивилися фрагмент вистави «Два скетчі про війну» за п'єсою Юліти. Грала актори «Живої ляльки». Зокрема, майстри сцени показали епізод із гусьми – бойовим пташином батальйонном, якого остерігаються росіяни. Хлопчики й дівчатка під керівництвом акторів і собі порухалися в залі, наче вони – бойові гуси.

Акторка Волинського театру ляльок та представниця ГО «Жива

Росіяни придумали лякалку про бандерогусей – тепер із затурканих сусідів сміються навіть наші діти.

лялька» Світлана Пилипчук, яка грала роль командира цих славнозвісних птахів, розповіла, що герої другої частини п'єси – не менш круті, бо це котики-волонтери. Лялькарка каже, що сама в захопленні від дійства: «В інтерактивній формі, з гумором варимо з котиками й дітьми український борщ: малеча радить, чи годиться варення для борщу, а чи цукор... А поза тим – головне: за посередництвом ляльок ми даємо дітям надію й віру в українців, у Перемогу. Якщо хтось має якусь потребу – котики-волонтери допоможуть; будемо голодні – разом зваримо борщ. Тобто діти почуватимуться краще, якщо розумітимуть, що всі разом ми можемо дуже багато чого досягти!»

Авторка Юліта Ран уточнила, що сценарій вона писала на початку війни, коли переважна частина людей у Харкові жила в ме-

то й дуже потребувала допомоги і підтримки. Сама письменниця з того часу активно волонтерить. Каже, триматися допомагає гумор: «У п'єсі багато мемів відомих, волонтерських історій. Усі вони про те, що ніколи не треба здаватися і що навіть у найжахливішій ситуації завжди є місце радості, гумору, якомусь жарту. Завдяки цьому ми можемо вистояти. Так, обставини жахливі, але ми можемо не здаватися – опиратися!»

В ході зустрічі діти воїнів із захопленням подивилися бойові танці хлопців зі спортивного клубу козацького бойового мистецтва «Герць». Насамкінець усі хлопчики й дівчатка завдяки благодійникам отримали книгу Юліти Ран про козаків та сфотографувалися з письменницею. Ця зустріч відбулася за підтримки Луцької міськради та інших структур. ■

2023

ТРАВЕНЬ

15

Понеділок

Борис, Гліб, Давид, Іванна, Зоя, Марфа, Марта, Панас, Роман, Яна, Яніна, Кириак, Федул.

Міжнародний день сім'ї.
Міжнародний день захисту клімату.

☀ схід – 04:02, захід – 15:54. Спадаючий півмісяць. 25-й день.

☀ схід – 05:30, захід – 21:00. Тривалість дня – 15:30. Тривалість ночі – 08:30.

16

Вівторок

День біографа.

☀ схід – 04:15, захід – 17:15. Спадаючий півмісяць. 26-й день.

☀ схід – 05:29, захід – 21:01. Тривалість дня – 15:32. Тривалість ночі – 08:28.

17

Середа

День пульмонолога.
День боротьби з артеріальною гіпертензією.
День електров'язку та інформаційного суспільства. День кондитера.

☀ схід – 04:29, захід – 18:35. Спадаючий півмісяць. 27-й день.

☀ схід – 05:27, захід – 21:03. Тривалість дня – 15:36. Тривалість ночі – 08:24.

18

Четвер

День вишиванки.
День резервіста України.
День пам'яті жертв депортації (1944) кримськотатарського народу.
День музеїв.

☀ схід – 04:44, захід – 19:57. Спадаючий півмісяць. 28-й день.

☀ схід – 05:26, захід – 21:04. Тривалість дня – 15:38. Тривалість ночі – 08:22.

19

П'ятниця

День сімейного лікаря.
Всесвітній день боротьби з вірусними гепатитами.

☀ схід – 05:03, захід – 21:17. Молодий місяць. 29-й день.

☀ схід – 05:25, захід – 21:06. Тривалість дня – 15:41. Тривалість ночі – 08:19.

20

Субота

Всесвітній день метролога. День Європи.
Всесвітній день травматолога.
День науки в Україні.
День банківських працівників України.

☀ схід – 05:27, захід – 22:34. Зростаючий півмісяць. 0-й день.

☀ схід – 05:23, захід – 21:07. Тривалість дня – 15:44. Тривалість ночі – 08:16.

21

Неділя

День культурного різноманіття в ім'я діалогу та розвитку.
День пам'яті жертв політичних репресій.

☀ схід – 05:58, захід – 23:43. Зростаючий півмісяць. 1-й день.

☀ схід – 05:22, захід – 21:08. Тривалість дня – 15:46. Тривалість ночі – 08:14.

Фото Олени КАЛЕНЮК.

Олена КАЛЕНЮК

Палац культури міста минулої середі аж гудів завдяки хлоп'ятам та дівчаткам, які прийшли на зустріч із харківською дитячою письменницею Юлітою Ран. Її справжнє ім'я Юлія Тараненко, і вона ще є перекладачкою й драматургинєю; нині працює головною режисеркою Полтавського академічного театру ляльок. Розмова вдалася напрочуд творчою, адже і Юліта Ран, і ведуча Юлія Тузова, актриса, а також керівниця ГО «Жива лялька», постійно ставили дітям у залі «важливі» питання. Зокрема, хлопчики і дівчатка розповідали, чи вірять вони у фей, чи люблять читати, а також – хто така драматургиня (із зали прозвучала версія: «Та, хто драматизує»). Юліта